Doğan Kardeş

Sayı : 36 | 29 ARALIK 1969 | 75 Kuruş

Yeni Yıl hediyemiz Çok renkli 1970 TAKVİMİ

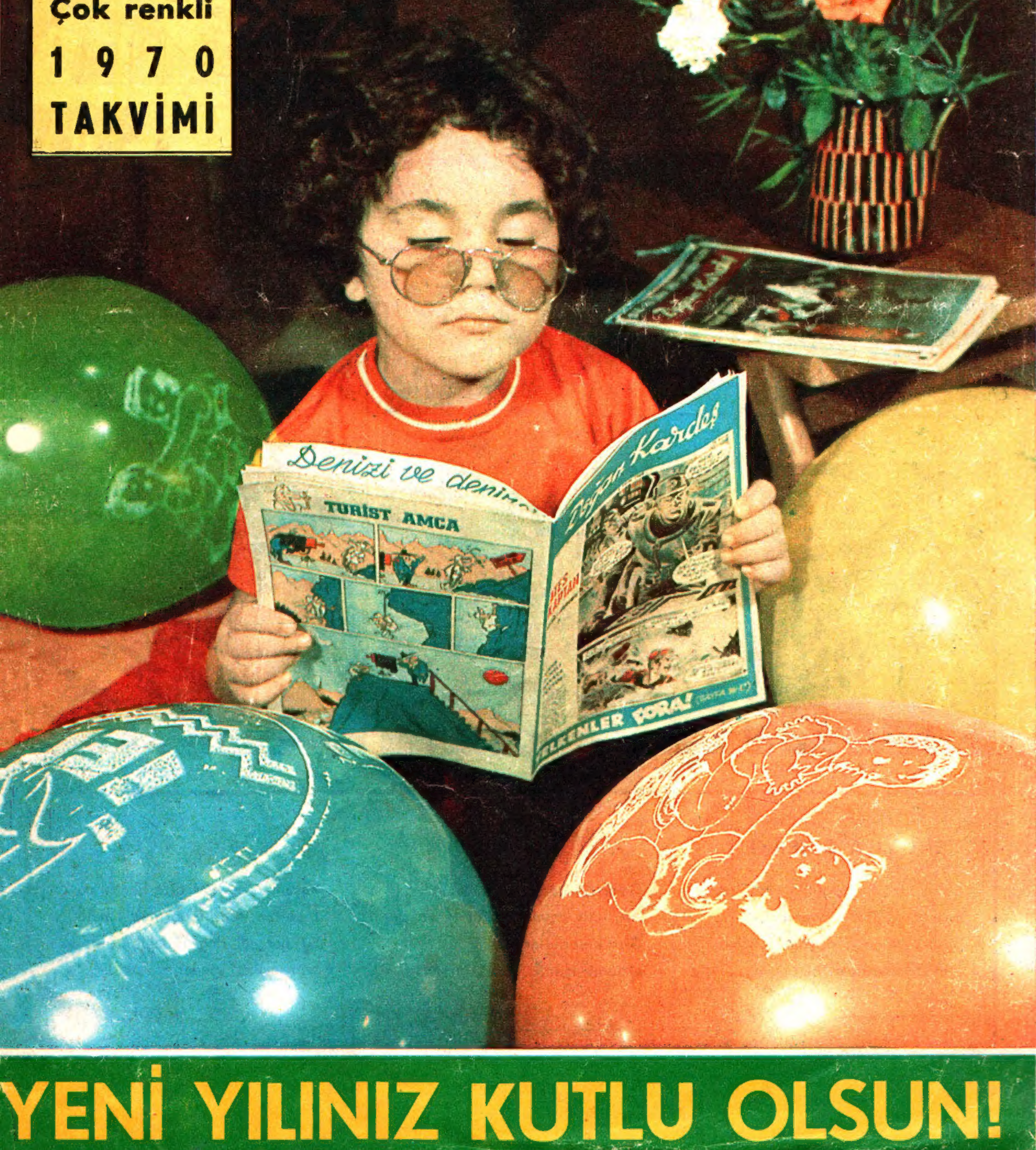

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN!

ŞEYTAN ÇEKİCİ

Casuslar ①

YENİ YILA GİRERKEN

Kimi bir az üzgün, kimi sevinçli;
Bazı gönüllerde bin türlü arzu...
Bence en iyisi, duymak yürekten
Birlikte bahtiyar olduğumuzu.

Geleceğe karşı ruhlarda inanç:
Bir tatlı heyecan, kutsal ve derin...
Girdik umutlarla yeni bir yıla
Özlemi içinde güzel günlerin.

Yaşamak zevkini bize veren şey
İnsanları mutlu görmek emeli.
Şu gerçeği doğru değil unutmak
İyimserlik, saadetin temeli!

HAMDİ AKALIN

UÇAK İNERKEN....

İŞTE! BU UÇAK!

TAMAM... UNUTMA: SARI SAÇLI VE ADI PEN!

OTOBÜS BİZİ BEKLİYORDUR... HAYDİ KIZLAR...

AZ SONRA...

İKİ KİŞİ PEN'İ TENHA BİR YERDE YAKALAMIŞ, BİR OTOMOBİLE ATMIŞTI...

ÖĞRETMEN OTOBÜSTE FARKINA VARDI...

PEN YOK!. HEP GERİDE KALIRDI.. KAYBOLACAĞI BELLİYDİ...

POLİSE HABER VERİLDİ.. ARAŞTIRMA YAPILDI AMA PEN BİR TÜRLÜ BULUNAMADI...

BURALARDA OLMASI LÂZIMDI AMA...

HER TARAFI ARADIK HANIMEFENDİ... BURALARDA OLMASI İMKÂNSIZ...

ÖTE YANDAN, PEN'İ KAÇIRANLAR, ONU BİR KIZAĞA AKTARMA ETTİLER.

NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ BENİ?

MERAK ETME KÜÇÜK. YAKINDA ONU DA ÖĞRENECEKSİN..

NİHAYET, BİR DAĞ KULÜBESİNE VARDILAR...

BURADA BİRKAÇ GÜN MİSAFİR OLACAKSIN PEN!.

BENİ BURAYA KAPATAMAZSINIZ! BABAM ORDU GÖNDERİR!

EVEET... BİZ DE ONU BEKLİYORUZ.. ORDUYLA DEĞİL, ELDE ETMEK İSTEDİĞİMİZ SIRLARLA BİRLİKTE GELECEK..

NE SIRRI? BABAM HİNDİŞ TANDA...

HAYIR, ŞEKERİM... BABAN İSVİÇRE'YE GELDİ.. KOMUTASINDAKİ İNGİLİZ GİZLİ EMNİYET TEŞKİLÂTI MEMURLARININ LİSTESİ DE YANINDA...

YANILIYORSUNUZ!! BABAM DİPLOMATTIR.. GİZLİ İŞLERLE İLGİSİ YOKTUR...

YO, PEN, BABAN BÜYÜK BİR CASUSTUR VE BUNDAN SONRA BİZİM HESABIMIZA ÇALIŞACAK!..

GELECEK HAFTA: CASUSLARDAN KAÇIŞ!.

TRAFİK İŞARETLERİNİ TANIMAKLA BUGÜN KENDİNİ, YARIN KARDEŞLERİNİ KORURSUN

PARK YAPILMAZ

Taşıt sürücüleri olur olmaz yerlerde taşıtlarını bırakmakla zaman zaman trafik akışına engel olurlar. Yukarıda gördüğünüz işaret özellikle park yapılması uygun olmayan yerlere konur. Bu işaretin bulunduğu yerde park edilmez.
Trafik kurallarına uymakla birçok kaza önlenir.

DOĞAN SİGORTA

Sizin Sigortanız

© 1989

(MORAN - 2248) — 46

Yeni bir yıl daha geliyor. Çevremizde hemen hemen herkes yeni yıla neşelenerek, eğlenerek girmek istiyor. Yakınlarımızı, arkadaşlarımızı sevindirmek için onlara hediyeler alıyor, tebrik kartları göndererek bütün bir yıl için iyi şeyler diliyoruz.

Yeni yıl, yalnız Türkiye'de değil, diğer ülkelerde de böyle neşeyle, sevinçle karşılanıyor, çeşitli geleneklere uyularak kutlanıyor. Yeni yıl yalnız yeni çağlarda değil, eski çağlarda da böyle kutlanmıştı.

TARİHTE YENİ YIL NASIL KUTLANIRDI?

Eski Roma İmparatorluğunda yılın ilk günü tanrı Janus'un bayramıydı. Bu tanrının iki yüzü olduğu düşünülürdü. Biri geriye dönüktü. İkinci yüzü ise ileriye, yani geleceğe bakardı. Romalılar yeni bir işe başlayacakları zaman, bu tanrıya tapınırlardı. Bugün birçok Avrupa dillerinde Ocak ayının adı Tanrı Janus'un adından alınmıştır.

Eski Roma'da yılın ilk günü Janus tapınağının önünde birçok şenlikler yapılırdı. Şölenler, armağanlar verilir, iyi şeyler dilenirdi. Daha sonra Romalılar, Hıristiyanlığı kabul edince, Janus bayramını kaldırmadılar ama, şölenleri, şenlikleri değiştirip bunların yerine oruç ve âyinler koydular.

Bundan sonra yüzyıllar boyunca yılın ilk günü böyle ağırbaşlı, ciddi olarak geçirildi. Aşağı yukarı üçyüz yıl önce insanlar bu durumdan usanıp yeniden gülmeye, eğlenmeye başladılar. Bu davranış, zamanımıza kadar sürüp geldi.

ÇEŞİTLİ ÜLKELERDE YENİ YIL NASIL KUTLANIYOR?

Amerika ve birçok **Avrupa ülkelerinde.** Yılbaşı gecesi, saat tam 12'de ışıklar söner. Kilise çanları çalar. Eğlenen insanlar, düdükler, borular öttürürler, fişekler atarlar.

İngiltere'de. Gece yarısı kapı açılır. Böylece eski yılın çıkıp gitmesi, yeni yılın girmesi beklenir.

İsviçre'de. Yılbaşı gecesine «St. Sylvester» gecesi denir. Gece yarısı İsviçreliler yataklarından bir anda fırlayıp kalkarlar. Sona kalan «Sylvester' yani tembel bir kimsedir.

İskoçya'da. Elele tutuşup eski şarkılar söylerler. Ondan sonra 'ilk adım' denilen misafirlikler başlar. Gece yarısından sonra bir dostunun evine 'ilk adım' atan, yani misafirliğe giden kimse, yanında hediyeler de götürür.

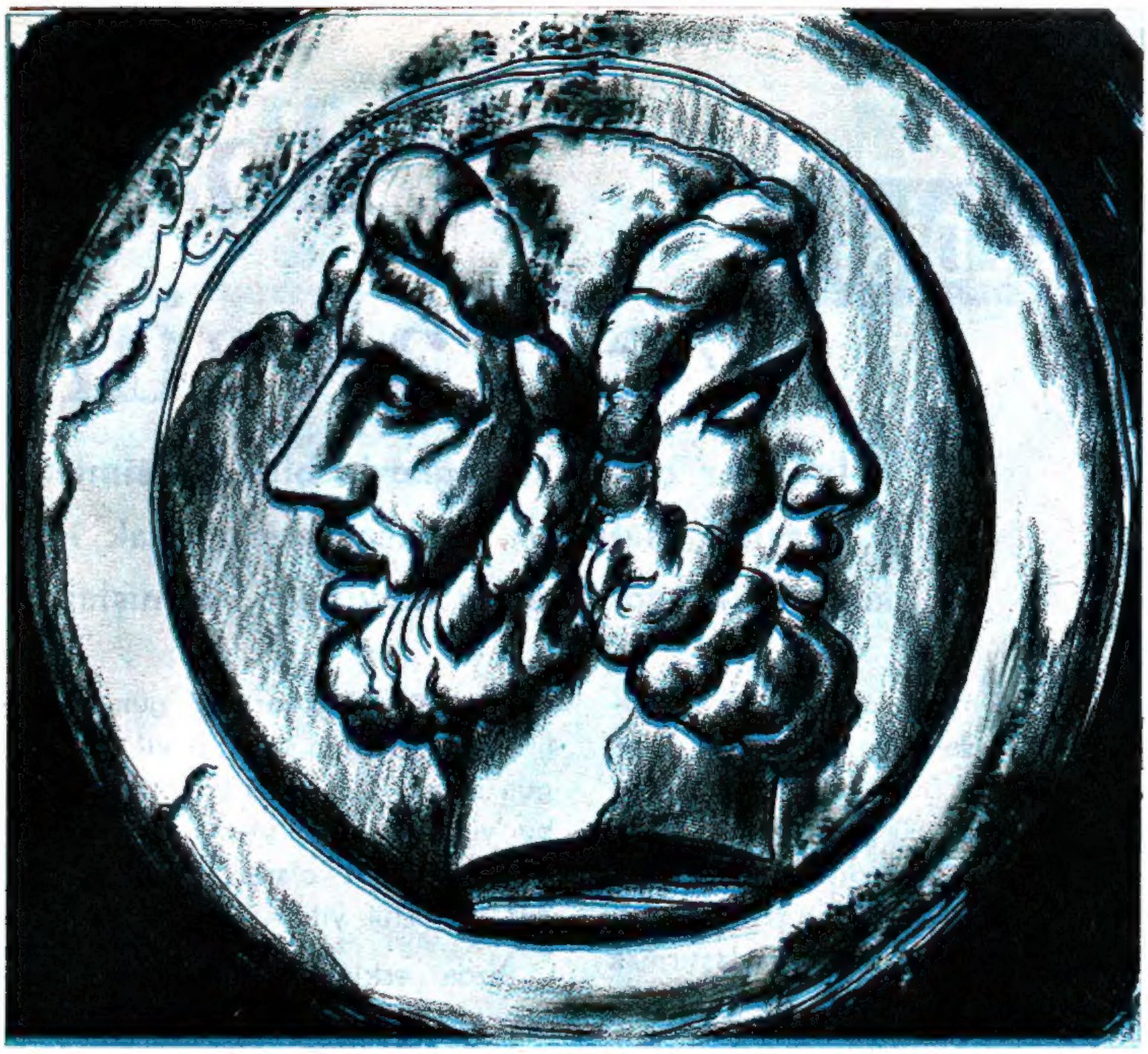

Yılın ilk günü tanrısı Janus'un iki yüzü olduğu düşünülürdü. Biri geriye dönüktü. Öbürü ileriye, yani geleceğe bakardı.

YENİ YIL EĞLENCELERİ

Fransa'da. Yakın dostlar birbirlerine misafirliğe giderler. Karşılıklı birçok hediyeler verilir.

Japonya'da. Gece yarısı bir çan 108 kere çalınır. Bu sayı dinlerinin kurucusu Buda'nın koyduğu esasları göstermektedir.

Çin'de. Yakın zamanlara kadar herkes kendi evinde kutlardı. Aile çemberinin bozulup dağılmaması için yuvarlak bir masada oturulurdu. Eski geleneklerine çok bağlı olan bazı Çinliler, bir canavar yaparak bunu sokaklarda dolaştırırlar. Uğur getirdiği düşünülen bu canavara hediyeler verilir.

Hindistan ve Arabistan'da. Yılbaşı bizimle aynı zamanda kutlanmaz. Çünkü bu ülkelerde güneş takvimi değil, ay takvimi kullanılır, yani Ayın dünya çevresinde bir kere dönüşü bir ay sayılır. Bu ayların meydana getirdiği yıl, güneş takvimindeki yıldan 11 gün kısadır. Bu yüzden yılbaşı her yıl 11 gün önceye gelir.

Moğolistan'da. Yeni yılı kutlamak için yedi kere yemek yenir.

Hindistan'ın bazı yerlerinde. Yılın ilk günü, yakın bir arkadaşa bir limon verilir. Kapının yanında duran sepetlere meyvalar konur.

Romanya'da. Çanlar çalar, kamçılar şaklar. Uğur getirsin diye dostların üstüne buğday, mısır serpilir.

İran'da. Yılbaşı sofrasında (s) harfiyle başlayan yedi çeşit yemek bulunur. Herkes birbirine hediye olarak yumurta verir. Bu, hayatın başlangıcının sembolüdür.

Gelenekler ne kadar değişirse değişsin, yeni yılın her yerde sevinçle girmesi isteniyor. Kardeşlerimiz için bizim de dileğimiz bu.

Gelenekler ne kadar değişirse değişsin yeni yılın her yerde sevinçle girmesi isteniyor

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Yılbaşı ve Takvim

İnsanlar çok eski çağlarda bile mevsimleri, ayları, haftaları, günleri hesaplamak için kendilerine göre çeşitli takvimler yapmışlardı.

Bir yılı daha geride bırakarak, yeni bir yıla giriyoruz. Böylelikle 365 günlük bir zaman devresi bitmiş, yeni bir devre başlamış oluyor. Bu zaman devrelerini tesbit edebilmek için kullanılan takvim, zamanı yıllara, aylara, haftalara, günlere bölerek hesap eden cetvellerdir. Zaman ancak takvim kullanılırsa değerlendirilmiş olur. Takvimin, tarihte, tarihle ilgili bilimlerde büyük önemi vardır. Bayramları, yıl dönümlerini, önemli günleri takvimin yardımı ile buluruz.

İnsanlar çok eski çağlarda bile mevsimleri, ayları, haftaları, günleri hesaplamak için kendilerine göre çeşitli takvimler yapmışlardı. En eski takvimi nerede, en zaman, kimlerin yaptığı kesin olarak bilinmiyor. Kalde'lilerin, İsrailoğulları'nın, Eski Mısır'lıların, Eski Yunanlılar'ın, Roma'lıların, Çin'lilerin kendilerine göre takvimleri vardı. Hemen hepsinde de Güneş gibi, Ay gibi gökyüzü cisimlerinin hareketleri esas alınmıştır. Değişik takvimlerin kullanılması komşu ülkeler arasında bazı karışıklıklara yol açıyordu.

Takvim hesaplarında önemli bir olay «tarih başı» olarak ele alınır. Eski Yunanlılar tarihe başlangıç olarak ilk olimpiyat oyunlarının yapıldığı yılı kabul etmişlerdi: M. Ö. 776. Roma'lılar ise Roma şehrinin kuruluş yılını başlangıç olarak kabul ettiler: M. Ö. 753. İslâm dünyası'nda da Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göçü esas kabul edildi: M. S. 622.

Hıristiyanlar ise tarihe başlangıç olarak İsa'nın doğuşunu aldılar. Doğduğu yıla sıfır deyip, ondan öncesini Milâttan Önce, sonrasını da Millâttan Sonra diye değerlendirdiler.

Bugün dünyanın hemen her yanında kullanılan takvim, esas olarak, bir güneş takvimidir. Dünyamızın Güneşin çevresinde dönmesi esası üzerine kurulmuştur. Dünya Güneş'in çevresindeki dönüşünü 365 gün, 5 saat, 48 dakika, 46 saniyede tamamlar. Bunu 365,2425 gün şeklinde de yazabiliriz. Hesapları kolaylaştırmak için bu, 365 gün olarak kabul edilmiştir. Yalnız, aradaki 6 saate yakın fark ortaya bazı zorluklar çıkarır.

Yılbaşı geceleri saat tam 24'de yeni yılı kutlarız ama, gerçekte yılbaşı her yıl aynı saatte olmaz; yani herhangi bir günün geceyarısında yılbaşı olsa, ertesi yılbaşı, 365 günden sonra gelen günün gündüzünün ortasında olur.

İşte bu geriye kalan saatler, 4 yılda bir toplanır, aşağı yukarı 24 saat eder. Bu fazladan ele geçen gün de, dört yılda bir, şubatın sonuna eklenir. O yıl şubat, 28 gün olacağı yerde 29 gün olur, o yıl da 366 gün sürer. Dört yılda bir tekrarlanan bu yıllara «artık yıl» denir. Sayısı 4 ile kesiksiz olarak bölünebilecek her yıl artık yıldır. (1964 gibi).

Bizde eskiden kullanılan Resmî takvim, güneş yılına göre düzenlenmişse de, şimdi kullandığımız takvimden 13 gün geriydi. Tarih başlangıcı olarak da gene hicri takvim başlangıcı alınmış, yalnız, Ay'ın bir yılı ile Güneşin bir yılı arasındaki farktan dolayı, yılın sayısı 2 yıl ileri olmuştu.

Milâdi takvim Türkiye'de, Cumhuriyetten sonra, 1926 da kabul edildi. 1342 ocak ayının 1. günü 1926 yılının başı oldu, böylece yılbaşı da, bütün Batı ülkelerinde olduğu gibi, 1 ocak oluyordu.

TARİHTE BU HAFTA

RADYUMUN KEŞFİ — Bundan 71 yıl önce, 29 aralık 1898'de kocasıyla birlikte çalışan Madam Curie, radyumu keşfetmişti. Tıpta çok önemli yeri olan radyum tabiatta çok az bulunan bir elemandır. Röntgen bu maddenin bulunuşu sayesinde yapılabilmiş, kanser, tümör ve çeşitli cilt hastalıkları radyum sayesinde tedavi edilebilmiştir.

ALİ ŞİR NEVAİ'NİN ÖLÜMÜ — Bundan 469 yıl önce 3 ocak 1501'de ünlü Türk şairlerinden Ali Şir Nevai ölmüştü. Şiirde ilk defa Çağatay lehçesini kullanan şairlerdendir. En büyük özelliği şiirde Farsça'yı kullanmayıp, Türkçe'yi inceltip süsleyerek bir şiir dili durumuna getirmiş olmasıdır.

MERSİN'İN KURTULUŞU — Bundan tam 50 yıl önce 4 ocak 1922'de Akdeniz kıyısındaki bu güzel şehrimiz düşman istilâsından kurtulmuştu. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Güneydoğu Anadolu'yu işgal eden Fransızlar 17 aralık 1918'de Mersin'i de işgal etmişlerdi.

Neden, Niçin?

Nasıl olur da acıkırız?

Vücudumuzun şuurlu, yani kasların çalışması, ya da şuursuz, yani organların faaliyeti gibi fonksiyonları enerji tüketir. Bu enerjinin ise yenilenmesi lâzımdır. Bizim enerji kaynaklarımız, yediğimiz yiyeceklerdir. Bununla beraber, yiyeceklerin görevi sadece vücudumuzun çalışmalarında harcanan enerjiyi sağlamak değildir. Ayrıca, vücudun bazı biyolojik dengelerini de korumakla, büyümeyi sağlamakla ve eskimiş hücre maddelerini yenilemekle de görevlidirler. Bundan ötürü de gerekli şekilde beslenmek için, belli oranlarda karbonhidrat (un, nişasta), yumurta akı maddesi (et, balık, yumurta, süt) ve yağ (tereyağ, zeytin yağı) almak gerekir.

Sinekler nasıl oluyor da tavanda yürüyebiliyorlar?

Birçok kimseler, yanlış olarak, sineklerle diğer böceklerin, küçük vantuzların yardımiyle dikey duvarlarda, ayna düzlüğündeki camlarda, hattâ tavanda yürüyebildiklerini zanneder. Bu görüş yanlıştır. Sineklerin ayaklarında vantuz yerine, minik yastıklar ve yuvarlak kıvrımlı kancalar vardır. Bu kancaların yardımiyle, üstünde hareket ettikleri cismin minik pürüzlerine tutunurlar. Yastıkların üstü de mikroskopik kıllarla kaplıdır. Bu kılların ucunda bulunan yapışkan bir sıvı, sineğin, en pürüzsüz yüzey üzerinde tutunabilmesini sağlar. Sineğin ön ayaklarının son boğumu, tat alma duyusunun bulunduğu yerdir. Böylece, sinek, üstüne konmakla yiyeceğin tadını alır.

BÜYÜK SÖZLER

Bana arkadaşını söyle ki, sana kim olduğunu söyleyeyim.

• Kötü insanlarla düşüp kalkanlar, zamanla onlara uyar, istemese de onların kötü huylarını alır. Onun için beraber gezdiğiniz, arkadaşlık ettiğiniz kimseleri kendinizden daha iyi, daha kültürlü insanların arasından seçmeye bakın ki, siz de onlarla beraber daha iyi, daha kültürlü olasınız.

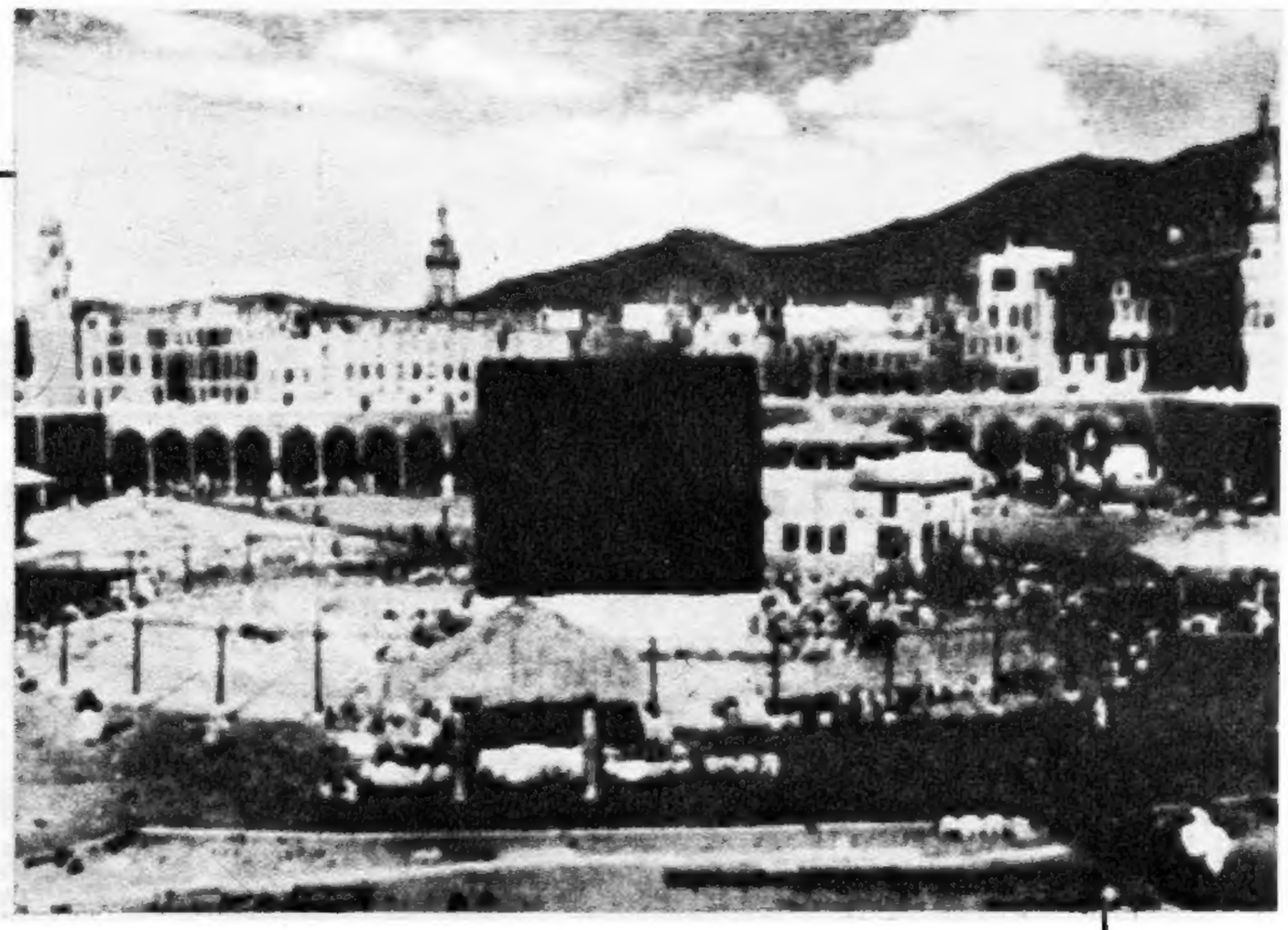

Mekke'de İslâmın kutsal tapınağı Kâbe

MEKKE'NİN FETHİ

Mekke mutlaka fethedilmeli, putlar mutlaka kırılmalıydı...

Müslümanlığın yayılması için yapılan Bedr, Uhud, Hendek savaşları neticesinde sağlanan zaferler, Müslümanların moralini iyice kuvvetlendirmişti. Hazreti İbrahim çağından beri kutsal bir tapınak olduğuna inanılan Kâbe'nin daha uzun bir süre, putatapan Kureyş'lilerin elinde kalmasını hiçbir Müslüman hoş karşılamıyordu.

Mekke mutlaka fethedilmeli; putlar mutlaka kırılmalıydı. Her hareketi ölçülü olan ve giriştiği her iş için en uygun zamanı seçmesini bilen büyük Peygamber, 10.000 kişilik Müslüman ordusuna yürüyüş buyruğunu verdi. Sayıları kadar inançlarıyla da kuvvetli olan bu ordu, Kutsal Mekke şehrini putatapanlardan kurtarmaya gidiyordu. Yol boyunca kendilerine katılan kabilelerle de kuvveti 12.000'i aşan Müslümanlar, çok geçmeden Mekke'yi dört bir yandan kuşattılar. İçlerinden pek çoğu, daha önceden Müslümanlığı kabul etmiş olan Mekke'liler, Hazreti Muhammed'e karşı koymak gücünü kendilerinde bulamadıklarından kısa bir süre sonra 1 ocak 630'da teslim oldular.

Herşeyin En Garibi:

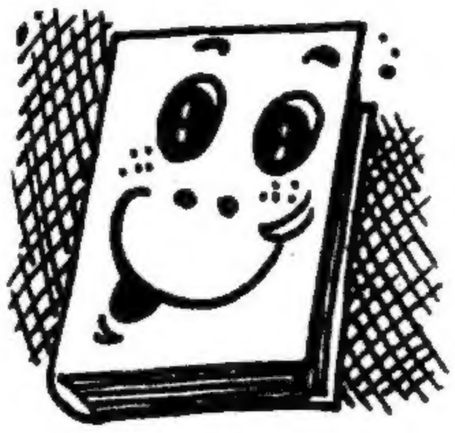

EN BÜYÜK KİTAPÇI DÜKKÂNI: Dünyanın en büyük kitapçı dükkânı, Londra'nın W. G. Foyle Limited Şirketidir. 1904 yılında kurulan müessesenin bugün, Charing Cross Caddesindeki mağazasında 48 kilometre uzunluğundaki rafların üstünde 4 milyon kitaplık bir stoku vardır. Kütüphane personeli 600 kişiyi geçer. Firma, her yıl 9,000,000 mektuba cevap vermektedir. Bu, her çalışma saati başına 4,000 mektup demektir. Şirket her yıl 5 milyonu aşkın kitap satmaktadır.

EN BÜYÜK SARAY: Dünya yüzündeki en büyük saray, 1546 ile 1857 yılları arasında inşa edilen Paris'teki Louvre'dir. Yüzölçümü olarak 48,9 dönüm kaplamaktadır. Bugün, içerisinde oturulan en büyük saray ise Roma'daki Vatikan devletinin, Vatikan Sarayı'dır. 13,5 dönümün içinde 1400 oda, küçük kiliseler ve en eskisi 15. yüz yıla ait büyük salonlar bulunmaktadır.

ATEŞ KAPTAN

-2-

MARS'LILARIN AJANI OLAN KARA KAPTAN, MİLYONLARCA KARINCADAN MEYDANA GELMİŞ BİR ORDUYU DÜNYALILARA SALDIRTMAKTAYDI. ATEŞ KAPTAN VE İKİ ARKADAŞI BU ORDUYA KARŞI SAVAŞ AÇMIŞLARDI. HAZIRLIKLARINI TAMAMLAYIP HAREKETE GEÇTİLER...

TANKLAR GELMİŞTİ.

TÜFEKLERİNİZİ GENİŞ ÇAPA AYARLAYIN!.

ÇABUK OLUN! KARINCALAR GİTTİKÇE DAHA KORKUNÇ SALDIRIYORLAR!

BİRKAÇ DAKİKA SONRA..

HAYDAY!

İŞTE GELİYORLAR! ARABALARDAN ÇIKIN, HEP BİRDEN SALDIRACAĞIZ!

TAMAM!

KARINCALARA KARŞI SALDIRIYA GEÇİLDİ..

BELKİ MİLYONLARCA VAR!.

AMA KARA KAPTAN ORTALARDA YOK..

KARINCALAR GERİ PÜSKÜRTÜLMÜŞTÜ..

LİÇİMİZ DE AYRI AYRI YÖNLERDEN İLERLİYELİM.. DAHA KOLAY OLUR!.

KARA KAPTAN DURUMU İNCELİYOR..

ONLARI ANCAK TEKER TEKER YOK EDEBİLİRİZ!

ÖNCE TEĞMEN YEŞİL! HÜCUUM... HA... HA!..

AZ SONRA...

AAAAH!.

HEPSİ BİRDEN BANA SALDIRDI! İMDAAT!.

KARINCA ORDUSU

ATEŞ EDERSEK TEĞMEN'İ YARALIYABİLİRİZ ATEŞ KAPTAN!

ÇABUK TANKA DÖNELİM!

BİRAZ SONRA

SPV

BAŞKA YOL YOK.. ONU YAKALAYIP KAÇIRACAĞIZ!.

BUNU İYİ DÜŞÜNDÜN KAPTAN..

AZ SONRA..

ÇABUK AMBALA'YA DÖNELİM. KARINCALARIN ISIRIĞI ZEHİRLİ OLABİLİR.!..

GEÇMİŞ OLSUN KURTULDUĞUNUZA SEVİNDİM.. YALNIZ, KARINCALAR TARLALARIMIZI SİLİP SÜPÜRÜYORLAR..

AMBALA'YA VARINCA..

MERAK ETMEYİN, SİZİ TERK ETMİYORUZ.. BAŞKA BİRŞEY TASARLADIK...

KURTULDULAR AMA SAVAŞI YİNE BİZ KAZANMIŞ SAYILIRIZ.....

ATEŞ KAPTAN BULUTÜSSÜNE DÖNMÜŞ, TASARISINI KOMUTANA ANLATMIŞTI...

KOMUTAN DURUMU KAVRAMIŞTI..

BULUTÜSSÜNÜ BOŞALTALIM MI? NİÇİN?

KARINCALARA TUZAK KURMAK İÇİN.. YEM OLARAK BİR TEK BEN KALACAĞIM. ONLARDAN KURTULMANIN BAŞKA YOLU YOK!..

GÜZEL DÜŞÜNMÜŞSÜN ATEŞ KAPTAN!. ARAMIZDA ÖLÜMSÜZ OLARAK BİR SEN VARSIN! BULUTÜSSÜNÜ BOŞALTACAĞIZ!

GELECEK HAFTA · ATEŞ KAPTAN TEK BAŞINA...

Tarzan

KORAK İKİ KIZ KARDEŞLE ONLARIN GİZLİ ÜLKELERİNE GİDER. TARZAN'DA FİLDİŞİ HIRSIZLARINI ORTADAN KALDIRDIKTAN SONRA EVİNE DÖNER. KARISI CEYN ONA BİR MEKTUP BIRAKIP EVDEN GİTMİŞTİR..

36

HANIM GİTTİ HA, BELÂ?

EVET EFENDİM. ESKİDEN KORAK KÜÇÜKTÜ. EVDE DE BİR SÜRÜ İNSAN VARDI. ŞİMDİ SİZ YOKSUNUZ, OĞLU KORAK DA YOK HANIM ÇOK SIKILIYOR... HAKLI DEĞİL Mİ?

NE ZAMAN GİTTİ BELÂ?

BEŞ GÜN OLUYOR. MUVİRO VE VAZİRİ ONUNLA BİRLİKTE LİMANA KADAR GİTTİLER. AMA MUVİRO HALÂ DÖNMEDİ.

BELKİ VAPURA BİNMEDEN ONA YETİŞEBİLİRİM..

TARZAN! BİR DAKKA.. BU BEY SENİ GÖRMEK İÇİN GÜNLERDİR BEKLİYOR...

GİTTİ... KİM BİLİR ARTIK NE ZAMAN GELİR...

BENİM DÜNYAM BURASI LONDRA'YA GİDEMEM.. NASIL OLUR?!

AMA CEYN OLMADAN DA YAŞAYAMAM Kİ...

BİR KAÇ SAAT SONRA..

ESKİDEN YAŞADIĞIMIZ AĞAÇTAN EV BURALARDA... A..A.. BU KOKU NE? CEYN'İN KOKUSU..

©1993

Russ Manning

5-18

CEYN!..

ALLAHIM!

HIIRR!
BUNDOLA ŞİTA!..
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc

GİİRR!
DEMEK LONDRA'YA DÖNMEDİN...

...DÖNMEDİM DEĞİL, DÖNEMEDİM... SENİ BIRAKIP GİDEMEDİM...
VE ANLADIM Kİ İYİ BİR AİLE KADINI, NE OLURSA OLSUN EŞİNİ VE ÇOCUĞUNU BIRAKIP GİDEMEZ..

SONRA...
SÖYLE BAKALIM. BUNDAN SONRA BENİ YALNIZ BIRAKIP GİTMEK YOK DEĞİL Mİ?
BİLMEM! SÖZ VEREMEM...

KARI-KOCA O GECEYİ DERENİN KENARINDAKİ AĞAÇ EVİNDE, SAATLERCE MEHTAPTA TATLI TATLI KONUŞARAK GEÇİRDİLER...

—ARKASI VAR—

HİKÂYE

Nermin, parkın önüne gelince bacaklarına bir şey sürtündüğünü hissetti. Bu Leydi idi.

TEBRİK KARTLARI

Nermin hazırladığı yılbaşı tebrik kartlarını bir daha saydı. Tam 32 tane yapmıştı. Sınıfta herkese bir kart verecekti. Bu şehre ve bu okula geleli birkaç hafta olmuştu. Bu yüzden pek arkadaş edinememişti.

«Bakalım bana da tebrik yazacaklar mı?» diye mırıldandı. «Herhalde Şükran'dan bir tane alırım. O kızı seviyorum. Eski arkadaşım Nâzan'a benziyor.»

O sırada odaya giren annesine baktı.

«Anneciğim, Nâzan'ın bana gönderdiği yılbaşı kartını gördün mü?» diye sordu.

«Evet canım, çok güzel. Nerminciğim, yalnız yarın sınıfta sana kart yazanlar çok olmazsa üzülme. Daha okulda çok yenisin. Bütün iyi şeyler gibi dost kazanmak da biraz zaman ister.»

«Anlıyorum anneciğim ama, herkes benden tebrik alınca kendileriyle arkadaş olmaya can attığımı sanacak.»

Öğretmenleri tebrik kartı yazmasını öğrenmeleri için sınıf içinden sevdikleri arkadaşlarına böyle kartlar hazırlamalarını söylemişti. Yılın son günü, 31 Aralık'ta bu kartlar sınıfta dağıtılacaktı.

Ertesi sabah hava yağmurluydu. Nermin kahvaltıdan sonra kırmızı botlarını, kareli paltosunu giydi. Annesi yazdığı kartları bir kutuya koyup yemek torbasıyla beraber eline verdi.

«Kızım, dikkat et, yerler ıslak. Kartları düşürme» diye tembih etti.

Nermin, annesini öperek evden çıktı. O gün kendisine pek çok kart vermeseler bile okulda hoş vakit geçireceğini umuyordu.

Parkın önüne gelince bacaklarına bir şey sürtündü. Leydi adındaki bu köpeği tanıyordu. Sahipleri ile aynı sokakta oturuyorlardı. Kendi kendine «Leydi evden kaçmış. Bir otomobilin altında falan kalmasa bari» diye söylendi.

O sırada köpek hızla gelen bir otomobilin önüne atılmıştı. Şoför, birden fren yaptı. Nermin yüreği çarparak bekledi. Neyse köpeğe bir şey olmadı.

«Onu nasıl böyle bırakıp gideyim» diye düşündü. Acele ederse zil çalarken derse yetişebilirdi. Yemek paketini açıp biraz ekmek çıkardı. Köpeğin arkasından parka girdi.

«Leydi! Leydi!.. Gel, kuçu kuçu!..»

Leydi ekmeği alırken tasmasından yakaladı ama, hayvan kaçmak için çırpınınca elindeki kutuyu düşürdü. Kapağı açıldı ve özenle hazırladığı kartlar yerlere saçıldı. Onları toplamaya çalışsa köpeği elinden kaçıracaktı. Sabahın o saatinde parkta kendisine yardım edecek kimseler yoktu. Çaresiz kartları öyle bırakarak köpekle beraber geri döndü.

Her zaman Leydi'yi gezdiren hanım ona kapıyı

açtı. İkisini beraber görünce şaşırdı. Nermin köpeği nasıl bulup getirdiğini anlattı.

«Çok teşekkür ederim yavrum. Sütçü geldiği zaman kaçmış olacak. A, bak, Leydi paltonu çamurlamış. Gel içeri de sileyim.»

«İçeri girmeyeyim, teşekkür ederim. Okula geç kalacağım. Ben sonra silerim.»

Koşa koşa parka gitti. Kartları hâlâ yerlerde duruyordu ama, hepsi ıslanmış, çamurlanmıştı. Onları hazırlarken ne kadar özendiğini düşündükçe ağlamamak için kendini güç tutuyordu. Vakit geçirmeden kartları topladı. Bir çöp kutusuna attı.

Parktan çıktığı zaman yanıbaşında bir otomobil durdu. İçinde Şükran'la babası vardı. Şükran:

«Gel seni okula götürelim» dedi.

Nermin başına gelenleri otomobilde arkadaşına anlattı. Şükran:

— «Bozulan kartlarına ben de çok acıdım» dedi, «ama köpeği sahibine götürmekle büyük bir iyilik yapmışsın.»

Okulda tebrikler dağıtılırken Nermin çok üzüldü. Kendisi altı tebrik almıştı ama, öğretmenine bile bir kart verememişti.

Ders bitmeden kapı açıldı. Nermin, Leydi'nin sahibini hemen tanıdı. Öğretmen kapıda onunla alçak sesle bir şeyler konuştuktan sonra sınıfa döndü:

«Naciye hanım sizlere yeni yıl hediyesi getirmiş. Çikolata ile bisküi.»

Naciye hanım getirdiklerini çantasından çıkarırken çocuklar sevinçten yerlerinde duramıyorlardı. Nermin'i çağırıp kendisine yardım etmesini istedi.

Herkes çikolata ile bisküisini alınca Naciye hanım sınıfın ortasında durup dedi ki:

«Sevgili çocuklar, şimdi size niçin böyle bir yılbaşı hediyesi getirmeyi düşündüğümü anlatayım. Bu sabah köpeğim Leydi biz görmeden evden kaçmış. Arkadaşınız Nermin bir kazaya uğramadan onu bulup geri getirdi. Nermin köpeği yakalarken elindeki tebrik kutusunu çamura düşürmüş. Hepiniz için birer tebrik kartı hazırlamış ama, bu yüzden onları okula getiremedi. Onun yerine ben size bunları getirdim. İyilik sever arkadaşınızı beraberce alkışlayalım.»

Nermin «bugün iyi bir şey olacağı içime doğmuştu» diye düşündü. «Tebrik kartı bile vermeden bütün sınıfın arkadaşlığını kazanacağım.»

Ayağa kalkıp Naciye hanıma teşekkür etti. Bütün sınıf onun sözlerini tekrarlarken arkadaşlarını mutlu yüzlerine baktı. Atık aralarında yabancı değildi.

Naciye hanım iyilik sever arkadaşımızı birlikte alkışlayalım dedi

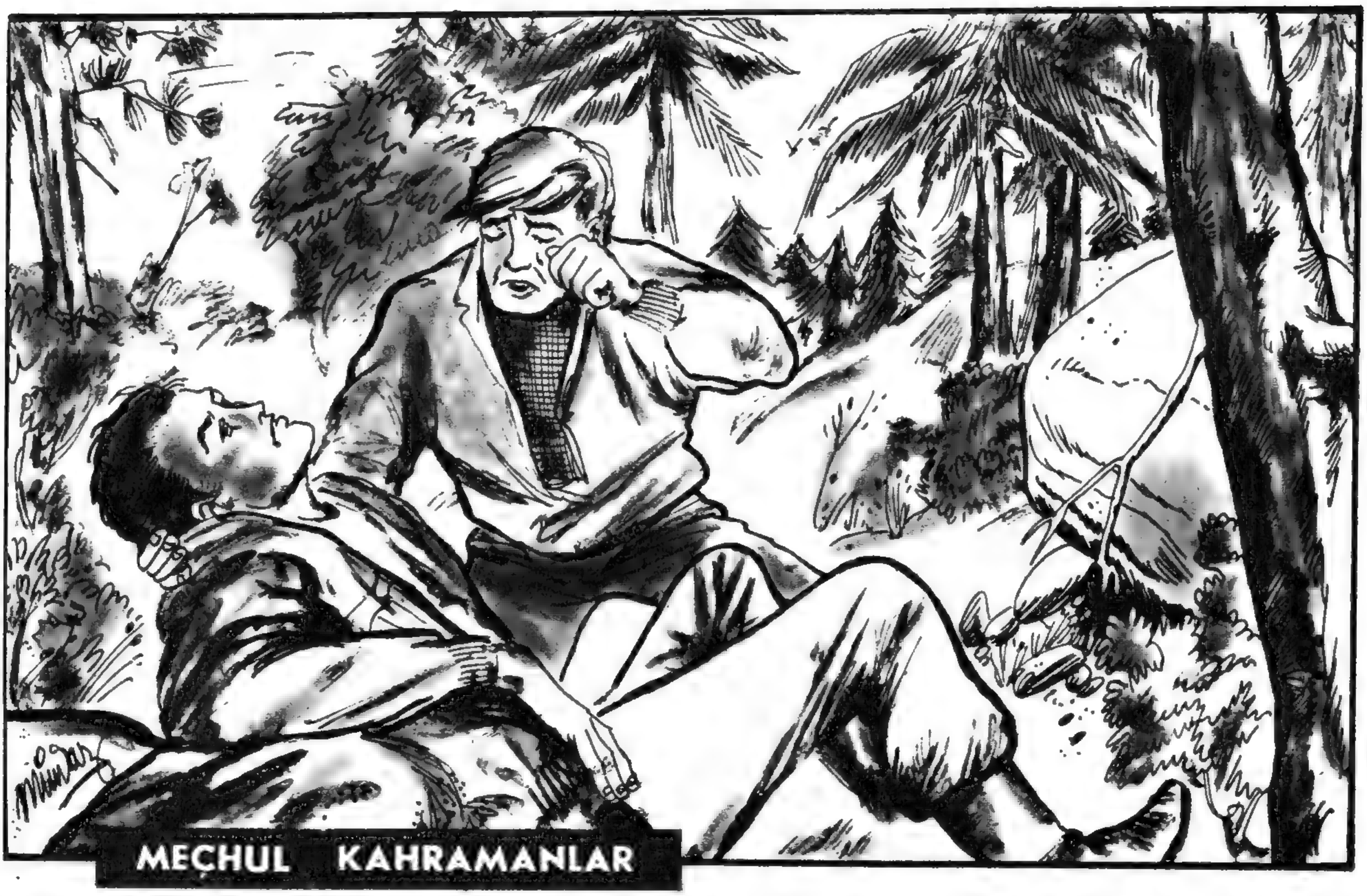

Fedakâr Kardeş

İki kardeş günlerce ormanda dolaşmışlar fakat bir türlü babalarının kamp kurduğu yere ulaşamamışlardı...

Kardeşler birbirlerini çok severler. Çocukluk günlerindeki oyun ve okul arkadaşlığı zamanla gelişir; daha kutsal, daha anlamlı bir yakınlık halinde devam eder. Kardeşleri uğruna kendi hayatlarını feda etmekten çekinmeyen nice abla ve ağabey vardır. Masal ve hikâye kitaplarında da fedakâr kardeşlerin ibret dolu hikâyelerini kimi zaman gözlerimiz yaşararak kimi zaman da heyecanla okuruz. Fakat Kanada'lı küçük Michel Courtois'in hikâyesinin bir benzerine daha hiç bir yerde raslamamışsınızdır sanıyoruz.

Michel Courtois, Kanada'lı bir avcının çocuğuydu. Rene adında bir de ağabeyi vardı. Anne, baba ve iki erkek çocuk Kanada'nın Roberval kasabasında küçük bir dağ evinde mutlu bir hayat sürmekteydiler. Onüç yaşındaki Michel ile ondokuz yaşındaki Rene'nin her konuda gayet iyi anlaşan iki kardeş olmaları kasabada örnek kardeşler diye tanınmalarını sağlamıştı. Gerçekten de Rene son derece fedakâr bir ağabeydi. Michel'in ise tek isteği günün birinde ağabeyi Rene'ye benzemekti.

Baba Courtois ara sıra oğullarını da yanına alıp ormanlarda avlanmaya çıkmaktan zevk duyuyordu. Çocukların anneleri «Bey, oğlanları götürmesen daha iyi olur. Üçünüz birden gidince ben daha fazla endişeleniyorum» diye sızlanıyordu ama baba da oğullar da annenin endişesini yersiz buluyorlardı.

Güzel bir yaz günü Baba Courtois ormanlarda avlanmak için hazırlığa başlamıştı. Oğullarını da yanına alacak, onbeş gün kadar dağda kamp kuracaktı. Michel ilk defa bukadar uzun bir süre kamp hayatı yasayacağını düşünüyor, sevinçten içi içine sığmıyordu.

Nihayet hazırlıklar tamamlandı. Baba ve iki oğlu anneleriyle vedalaşıp yola çıktılar. Baba, yol boyunca oğullarına avcılık hikâyeleri anlattı.

Eski bir avcı olan baba ormanın düzlük bir yerinde kamp kurmayı teklif etti. Üçü birden hemen işe sarılıp çarçabuk çadırları kurdular. Artık herşey tamamdı. Gündüzleri avlanarak vakit geçiriyorlar, geceleri de baba çocuklarını kamp ateşinin etrafına toplayıp onlara hikâyeler anlatıyordu. Bazı günler de çocukları kampta bırakıp kendisi yalnız başına avlanmaya gidiyordu.

Bir akşam baba avdan kamp yerine döndüğü zaman oğullarının çadırda olmadıklarını görüp tasalandı. Vakit hayli ilerlemişti. Çocuklar civarı dolaşmaya çıkmış olsalar bile çoktan kampa dönmeleri gerekirdi. Baba Courtois, çocukların her dakika geri dönmelerinin mümkün olacağını düşündüğü için bir yere kıpırdayamıyor, fakat meraktan da içi

içini yiyiyordu. Sabaha kadar binbir korku içinde bekledi. Fakat Michel de Rene de görünürlerde yoktu. Zavallı baba avlanmayı falan unutup çocuklarını aramaya koyuldu. Tam bir hafta ormanı dolaştı fakat çocukların izlerine raslayamadı. Belki evlerine dönmüşlerdir diye düşünerek çadırları söküp Roberval'e döndü.

Evin kapısında karısı onu meraklı bir halde karşıladı, «Oğlanlar nerde? Onları niye yalnız bıraktın?» diye sordu. Baba Courtois bitkin bir halde olanları anlattı. Zavallı ana üzüntüden yatağa düştü. Konu komşu kadıncağızı teselli etmeye koştu. Bu arada baba da kasabalı erkeklerle birlikte yeniden ormana gitti, oğullarını aramaya koyuldu.

Tam iki ay sonra Michel ile Rene'nin izi bulunabildi. Rene'nin cesedi bir ağacın altında duruyordu. Michel de üstü başı paramparça olmuş, perişan bir halde ağabeysinin cesedi başında oturmaktaydı. Zavallı Michel açlıktan, bakımsızlıktan hemen yarı ölü bir halde eve getirildi. Talihsiz Rene'nin de cenazesi kasabalıların gözyaşları içinde kaldırıldı.

Sonradan Michel'in anlattığına göre, iki kardeş ormanda avlanmak istemişler, fakat hava kararınca yollarını bir türlü bulamamışlardı. Günlerce ormanda dolaşmışlar, fakat bir türlü babalarının kamp kurduğu yere ulaşamamışlardı. Yanlarında yiyecek içecek de bulunmadığı için iki kardeş günden güne takattan düşmüştü. Ağabey Rene ağaçlardan topladığı meyvaları kardeşine yedirmiş, onu üzmemek, endişelendirmemek için hep babalarını yakında bulacaklarını söylemişti. Günün birinde delikanlının bir adım daha atacak takati kalmamıştı. Bunun üzerine Michel ağabeyini yaşatmak için sağdan soldan meyve ve bitki toplayıp yedirmeye çalışmıştı. Ne yazık ki küçük kardeşin bütün gayretleri boşa çıkmış, Rene bir sabah kardeşinin kolları arasında can vermişti. Michel de ağabeyinin ölümünden sonra onun cesedini ormanda yalnız bırakmamayı kararlaştırmıştı. Zaten Rene olmadıktan sonra Michel için yaşamanın bir anlamı kalmamıştı. İşte fedakâr kardeş ağabeyinin yanında ölümü beklerken babası ve kasabalılar onu bulmuşlar, Michel de ölümden kurtulmuştu.

Aradan uzun yıllar geçtiği halde ağabeyinin cesedi başında günlerce bekleyen fedakâr kardeşin hikâyesi bir türlü unutulmuyor.

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Adı İstanbul'un bir semtine verilmiş olan ünlü okçu

Tozkoparan

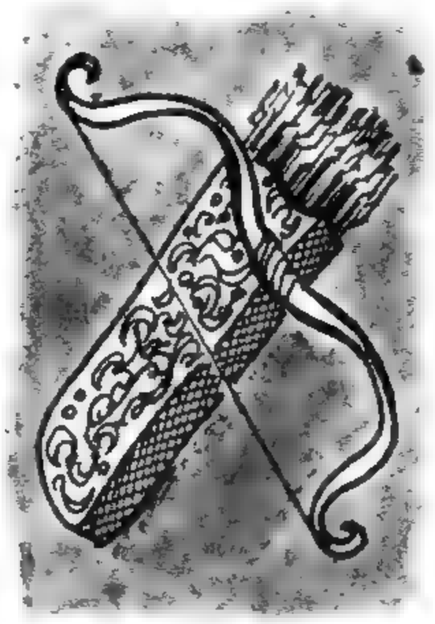

Asıl adı İskender'di. On beşinci yüzyılın sonlarında İstanbul'da dünyaya gelmiş ve çocuk denilecek bir çağda o devirlerin en gözde sporu olan okçuluğa merak sarmıştı. Okmeydanı'ndaki Atıcılar Dergâhı'nda ilk kabza kavradığı gün yayını gererken «toz» adı verilen bağlantı noktasını koparmıştı. Bu «toz» öyle kolay kolay kopacak cinsten bir şey değildi. O güne dek nice ve nice babayiğitler Okmeydanı'nda yay germişler ve içlerinden «toz»u koparan çıkmamıştı.

Daha yüzünde sakal bitmemiş ve bıyıkları henüz terlemeye başlamış bu delikanlının «toz»u kopardığını gören Okçu Pirlerinden ünlü Yıldırımlı Baba etrafındakilere «Bu toz koparan çocuğa dikkat edin, hepimizi gölgede bırakacak evvel Allah, görürsünüz» demekten kendisini alamamıştı. Ve işte daha o ilk günden itibaren küçük İskender'in adı TOZKOPARAN'a çıkmış ve başka bir isimle anılmaz olmuştu.

TOZKOPARAN, henüz 17 yaşında iken Okmeydanı'nda yaptığı bir atış sırasında okunu 1281,5 gez (875 metre demektir) mesafeye savurarak eşi emsaline raslanmamış bir rekor kırmıştı. Ondan sonra da bir daha bu mesafeye ok savuran bir babayiğit daha gelmemişti Okmeydanına.

TOZKOPARAN, 18 yaşında iken Kaptan-ı Deryâ Küçük Davut Paşa'nın 40 kemankeş muhafızı arasına girdi ve bundan sonra spor alanlarından uzaklaşarak savaş alanlarına karıştı.

Venedik seferinde büyük yararlıklar gösteren TOZKOPARAN İskender, Burak Reis'in şehit düştüğü deniz savaşında da kahramanlıkları ile dillere destan oldu. Okmeydanı'nın ünlü okçusu bu savaşların da en kahraman bir döğüşçüsü olarak kendini göstermişti.

Türk spor tarihinin bu ölümsüz kahramanı, bu yaman savaş sırasında şehit düştü.

Adı İstanbul'un bir semtine verilmiş bulunan TOZKOPARAN, her yıl Türkiye Okçuluk Federasyonu tarafından adına tertiplenen kupa müsabakalarıyla anılmaktadır.

PİNOKYO

2

İHTİYAR OYUNCAKÇI GEPETO, HİÇ ÇOCUĞU OLMADIĞI İÇİN ÜZÜLÜYORDU. BİR GECE RÜYASINDA BİR PERİ ONA SİHİRLİ BİR KÜTÜK GETİRİR. GEPETO'NUN BU KÜTÜKTEN YAPTIĞI BEBEK BİRDEN CANLANIVERİR...

İŞTE YAVRUM, SANA BU ESKİ CEKETTEN GÜZEL BİR ELBİSE YAPACAĞIM..

PEKİ, CIRCIR BÖCEĞİNE ELBİSE YAPMIYACAK MISIN BABA?

CIRCIR BÖCEĞİ Mİ? HANGİ CIRCIR BÖCEĞİ?

BAK AVUCUMDA UYUYOR... O BENİM VİCDANIM!.

HMM... ZATEN BÜTÜN VİCDANLAR CIRCIR BÖCEĞİ GİBİDİR. DURMADAN CIRCIR ÖTERLER.

SENİN İÇİN HENÜZ BİR İSİM DÜŞÜNMEDİM.. NE OLSUN İSTERSİN?

"PİNOKYO" OLSA FENA MI? SEN SIKIŞTIKÇA HEP "PİNOKYO" DERSİN...

DOĞRU YA.. BEN HER ŞEYE "PİNOKYO" DERİM.. SENİN ADIN DA "PİNOKYO" OLSUN!.

ARTIK SENİN DE PİNOKYO ADINDA BİR OĞLUN VAR.

HAYDİ GEL OĞLUM, SANA BİRŞEYLER ALALIM...

O SIRADA, PİNOKYO BİRDEN, KENARA BIRAKTIĞI CIRCIR BÖCEĞİNİ HATIRLADI.. ONU CEBİNE KOYMAK İÇİN ALDI.

NE TUHAF.. BİZİM VİCDAN HAZRETLERİ HÂLÂ UYUYOR..

MERAK ETME, BIRAK UYUSUN...

BEN SENİ MEYDANA GETİRİRKEN, CIRCIR BÖCEĞİ DE BENİM UYKU İLÂCINA DÜŞMÜŞ. EPEY İÇMİŞ OLACAK Kİ HÂLÂ UYUYOR ZAVALLI...

ALFABE ALIP SENİ OKULA GÖTÜRECEĞİM.. OKUYUP DA BÜYÜK ADAM OLASIN DİYE..

SEN NASIL İSTERSEN BABA..

GEPETO DOĞRUCA PALTOSUNU ÇIKARDI. NİYETİ BUNU REHİNE VEREREK KARŞILIĞINDA ALACAĞI PARAYLA OĞLUNA KİTAP ALACAKTI...

ŞİMDİLİK PİNOKYO EVDE KALSIN DAHA İYİ.. YALNIZ GİDEYİM.

PİNOKYO EVDE YALNIZ KALINCA, ETRAFINI SARAN GARİP ŞEYLERİ BİR BİR GÖZDEN GEÇİRMEYE BAŞLADI.

NE TUHAF... ŞU BEBEKLERİN HİÇ BİRİ HAREKET ETMİYOR, KONUŞMUYOR..

ŞU KUŞA BAKIN!.. ARA SIRA YUVASINDAN BAŞINI UZATIP "GUGUK" DİYOR!

AMA, PİNOKYO'YU EN ÇOK HEYECANLANDIRAN İSPİRTO LÂMBASI OLDU...

A-AA... NE TUHAF.. PARMAĞIMI DOKUNDURAMIYORUM ONA...

BABA BAK, NE HOŞ!.

EYVAH! YANIYORSUN!

SUÇ BENDE! SENİ EVDE YALNIZ BIRAKMAMALIYDIM!..

YANLIŞ BİRŞEY Mİ YAPTIM?.

SEN TAHTADANSIN! BU İSE ATEŞTİR VE SENİ YAKAR, ÖLDÜRÜR...

ŞİMDİ HAZIR OL BAKALIM.. SENİ OKULA GÖNDERECEĞİM....

ORDA NE OLACAK?

ÇOK ŞEYLER ÖĞRENECEK, İYİ İNSAN OLACAKSIN...

İYİ İNSAN OLUP NE YAPACAĞIM?

BABANA, İNSANLARA, YURDUNA FAYDALI OLACAKSIN OĞLUM...

GEPETO, KOLTUĞUNUN ALTINA ALFABESİNİ VEREREK OĞLUNU OKULA GÖNDERDİ...

PİNOKYO NEŞE İÇİNDE OKULUN YOLUNU TUTMUŞTU...

HEY, BAK! GÖRÜYOR MUSUN?

TAHTADAN BİR KUKLA CANLI GİBİ YÜRÜYOR!

Genç Şair Victor Hugo'nun Dévéria tarafından yapılan portresi

19'uncu yüzyıl romantizminin dev yazarı

Victor HUGO

1811 yılının ortalığı kasıp kavuran bir yaz gününde, Castilla ovasından kalkan uzun bir araba katarı, Madrit'e doğru yol alıyordu. Arabalarda, Fransız subay ve memurlarının aileleri vardı. Sağlı sollu birer sıra halinde atlı askerler, bu korteji korumaktaydılar. Fransa imparatoru Napoléon Bonaparte'ın İspanya seferi pek çetin geçiyordu. Yolcular her an, İspanyol savaşçılarının bir baskınına uğrayabilirlerdi.

Bu arabalardan birinin penceresinden, bir çocuk başı sarkıyordu. Dokuz yaşındaki bu sevimli küçüğün adı Victor'du. Annesi ve iki kardeşiyle birlikte, babası General Hugo'nun yanına gidiyorlardı.

İspanya yolculuğunun üzerinden bir yıl geçmişti. Victor, annesi ve iki kardeşi, Fransa'ya dönüyorlardı. Gerçi, Napoléon'un İspanya seferi çıkmaza girmişti. Ama, asıl dönüş nedeni başkaydı. Victor'un annesiyle babası, geçimsizlik yüzünde ayrılıyorlardı. Küçük Victor ise bu gibi durumları kavrayacak yaşta değildi. Paris'e döndükleri için, sevinçten kabına sığamıyordu.

OLAĞANÜSTÜ BELİRTİLER

Hugo ailesinin Paris'te kaldıkları yer, Feuillatines sokağındaki büyük bahçeli, sessiz, tam çocuklara göre bir evdi. Üç kardeş burada, anneleriyle birlikte tatlı ve sakin yıllar geçirdiler. İçlerinde en zeki, canlı ve çalışkan olanı, Victor'du. Bir teknik okulun hazırlık bölümüne devam etmekte olan Victor'un, şiir ve güzel yazı yazmaya karşı büyük bir tutkusu vardı. Henüz on dört yaşındayken, «Ben bir Chateaubriand (büyük Fransız yazarı ve düşünürü) olacağım» diyen çocuk, on beş yaşında «Fransız Akademisi»nin şiir armağanını aldı, on yedi yaşında da Toulouse'daki «Jeux Floraux Akademisi»nin açtığı şiir yarışmasında birinci geldi. Şair, bu dönemde yazdığı şiirlerinin çoğunu, ilk gençlik yıllarındaki en yakın kız arkadaşı Adèle Foucher'in adına sunmuştur.

SEVİNÇLER VE ACILAR

Victor Hugo ilk ününü yirmi yaşındayken, «Odes (Ağıtlar)» adlı şiir kitabıyla yaptı. Bu kitabın sağladığı parayla da, yukarda adı geçen kız arkadaşıyla evlendi. Bundan böyle bütün Fransa'da, genç bir deha gözüyle bakılan yazarın kaleminden şiirler, romanlar, deneme yazıları ve tiyatro eserleri fışkırmaya başladı. Genç evlilerin mutlu yuvası, en ünlü sanatçı ve yazarların toplantı yeri durumuna gelmişti. Fakat, tam «Han d'Islande (İzlanda Canavarı)» adlı korkunç romanı yayınlandığı sırada, Victor Hugo'nun bütün sevinçlerini alıp götürecek iki olay oldu: İlk oğlu Léopold, yaşını bile doldduramadan ölmüş, kardeşi Eugène ise aklını kaybetmişti!

SARSILMAZ BİR KİŞİLİK

Geceyle gündüzün birbirini kovalaması gibi, Victor Hugo'nun hayatında da sevinçler ve acılar birbirini izleye dursun, yazarın sağlam kişiliği bütün olayların üstüne çıkıyor, onu daha çok çalışmaya itiyordu. Hugo, 1827'de «Cromwell» adlı ünlü dramını yazmıştı. Bu kitabın önsözünde, bağlı bulunduğu «romantizm» akımının (XVIII. yüzyıl sonunda gelişen ve daha çok duyguya, hayale yer veren edebiyat çığırı) ne olduğunu açıkladı. 1830'da, ünlü «Comédie-Française» tiyatrosunda sahneye konan «Hernani» piyesi, bütün sanat çevrelerinde fırtınalar kopardı. Eserin oynanmasıyla ortaya çıkan tartışmalar, edebiyat tarihine «Hernani Savaşları» olarak geçmiştir. Hugo'nun bu olaydan bir yıl sonra, tartışmaların kızgınlığı henüz soğumadan yayınladığı «Notre-Dame de Paris» adlı tarihî roman, edebiyat dünyasında bir bomba etkisi yaptı.

O sırada yazarın özel hayatı yeniden karışmıştı. Çok sevdiği çocukluk arkadaşı ve karısı Adèle'den ayrıldı. Güzel ve zengin bir aktris olan Juliette Drouet ile hayatını birleştirdi.

POLİTİKAYA GİRİŞ

Victor Hugo, çalışmaları yalnızca edebiyat alanında kalmamış; gazeteci, konuşmacı ve politikacı oldarak da çağının bütün olaylarına katılmış bir insandır. Bu savaşçı yanından dolayı kendisine «Lion (Aslan)» adını takmışlardı. Ne var ki, gerçek politika adamlarına vergi tutarlılık, onda yoktu. Heyecan ve tutkularına çabuk yenilen bir kişiydi.

Hugo, 1841'de «Fransız Akademisi» üyeliğine seçildi, daha sonra da parlâmentoya girdi. Fakat, şan ve şerefi olduğu kadar, acıyı da ondan esirgememiş olan hayat, 1843'te, çıldırasıya sevdiği kızını «gözlerimin ışığı» dediği Léopoldine'i elinden aldı. Genç kadın, kocasıyla birlikte, Seine nehrinde bir sandal gezintisi yaparken boğulmuştu. O sırada yolculukta bulunan yazar, haberi bir hafta sonra gazetelerden öğrenebildi.

SÜRGÜN

Fransa'da krallık yönetimi 1848 Devrimi'yle yıkılmış, yerine cumhuriyet kurulmuştu. Hugo, o sırada cumhuriyetçilerin safında bulunuyordu. Ancak, üç yıl sonra kralcılar, cumhuriyet hükümetini devirerek, yeniden iş başına geçince, şair, Brüksel'e kaçmak zorunda kaldı.

Victor Hugo'yu sonsuz bir ümitsizlik içinde bırakan bu sürgün hayatı, tam on beş yıl sürdü. Bu süre, onun en yüce eserlerini verdiği, verimli bir dönemdir. Şair, 1852'de, Brüksel'de yayınladığı «Napoléon-le-Petit (Küçük Napoléon)» adlı taşlamaları ve «Les Châtiments (Cezalar)» adlı dergisindeki şiir ve makaleleriyle İmpârator Napoléon III. ve hükümetini yerden yere vuruyordu.

Bir aralık, politikadan bezer gibi olan Hugo, 1855'te Guernesey adasına çekildi. Bir yıl sonra çıkan «Les Contemplations (İçsel Düşünceler)» adlı derlemesi, şairin tabiat sevgisini, yurt hasretini, geçmişteki sevinç ve acılarını dile getiren, içli şiirlerle doluydu.

Victor Hugo, 1859'da «La Légende des Siècles (Yüzyılların Efsanesi)» adlı eserine başladı. Yirmi dört yılda tamamladığı bu dev kitap, başlangıçtan sona kadar insanlık tarihini, çeşitli olaylar ve kahramanlarıyla yansıtan büyük bir destandır.

Victor Hugo, 1862'de en büyük romanını yazdı: «Les Misérables (Sefiller)». Bu beş bölümlük şaheserinde, romancı, yoksul Paris halkının tüyler ürpertici yaşayışını, bütün yazarlık gücünü ortaya koyarak çizmiştir.

Geçmişteki birçok acılarla yüklü ve sürgünde olmasına rağmen, yazı hayatındaki başarıların desteğiyle ayakta duran Victor Hugo'yu yeni felâketler bekliyordu. 1864'te, ikinci kızı Adèle, uğradığı büyük bir hayal kırıklığı sonucunda çıldırdı, dört yıl sonra da karısı Juliette öldü.

DÖNÜŞ VE SON YILLAR

Bütün acılara insanüstü bir güçle göğüs geren Victor Hugo için, İkinci İmparatorluğun yıkılışı, ufak bir avuntu kaynağı oldu. 5 Eylül 1870 günü, Paris halkı «Aslan»ına kavuşmuştu.

Yetmişlik Hugo, bir delikanlı enerjisiyle yaşamaya sarıldı. Acı çekiyor, fakat, yazmaktan ve savaşmaktan bir an geri durmuyordu. Son on beş yılı içinde bıraktığı bir yığın eser içinde, «Quatre - Vingt - Treize (Doksan Üç)» romanı, edebiyat tarihinin ölümsüz klâsikleri arasında yer almaktadır.

Kendisinden sonra gelen bütün edebiyat akımlarını derinden etkilemiş olan 19'uncu yüzyıl romantizminin bu dev yazarı, 22 Mayıs 1885'te, Paris'te hayata gözlerini yumdu.

Ertesi gün, Arc de Triomphe (Zafer Anıtı)'tan Panthéon kilisesine kadar bir cenaze korteji uzanıyordu.

VİCTOR HUGO'NUN EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Fransız romantizminin en ünlü siması olan Victor Hugo, yalnız çağının büyük edebiyatçısı olarak kalmamış, kendinden sonra gelenleri de etkilemiştir. Baudelaire, Verlaine, Rimbaud gibi çok değişik yönlü yazarların Hugo'ya çok şeyler borçlu olduğu bir gerçektir.

Victor Hugo'nun benzeri yaratılması güç bir tekniği vardı. Bu sayede, eski birçok kuralları yıktı. Fransız şiirine büyük ahenk getirdi. Dil bakımından romanları da şiirleri kadar sağlamdır.

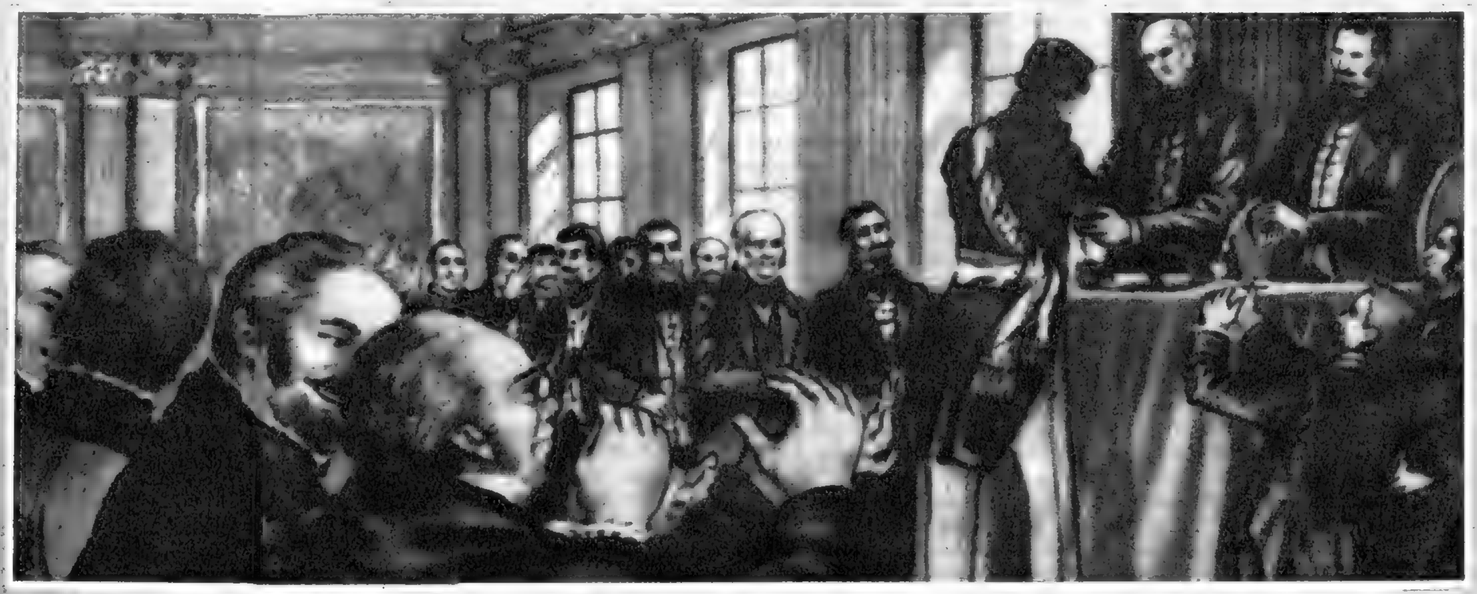

Hugo, 3 haziran 1841'de Fransız Akademisi üyeliğine seçildi.

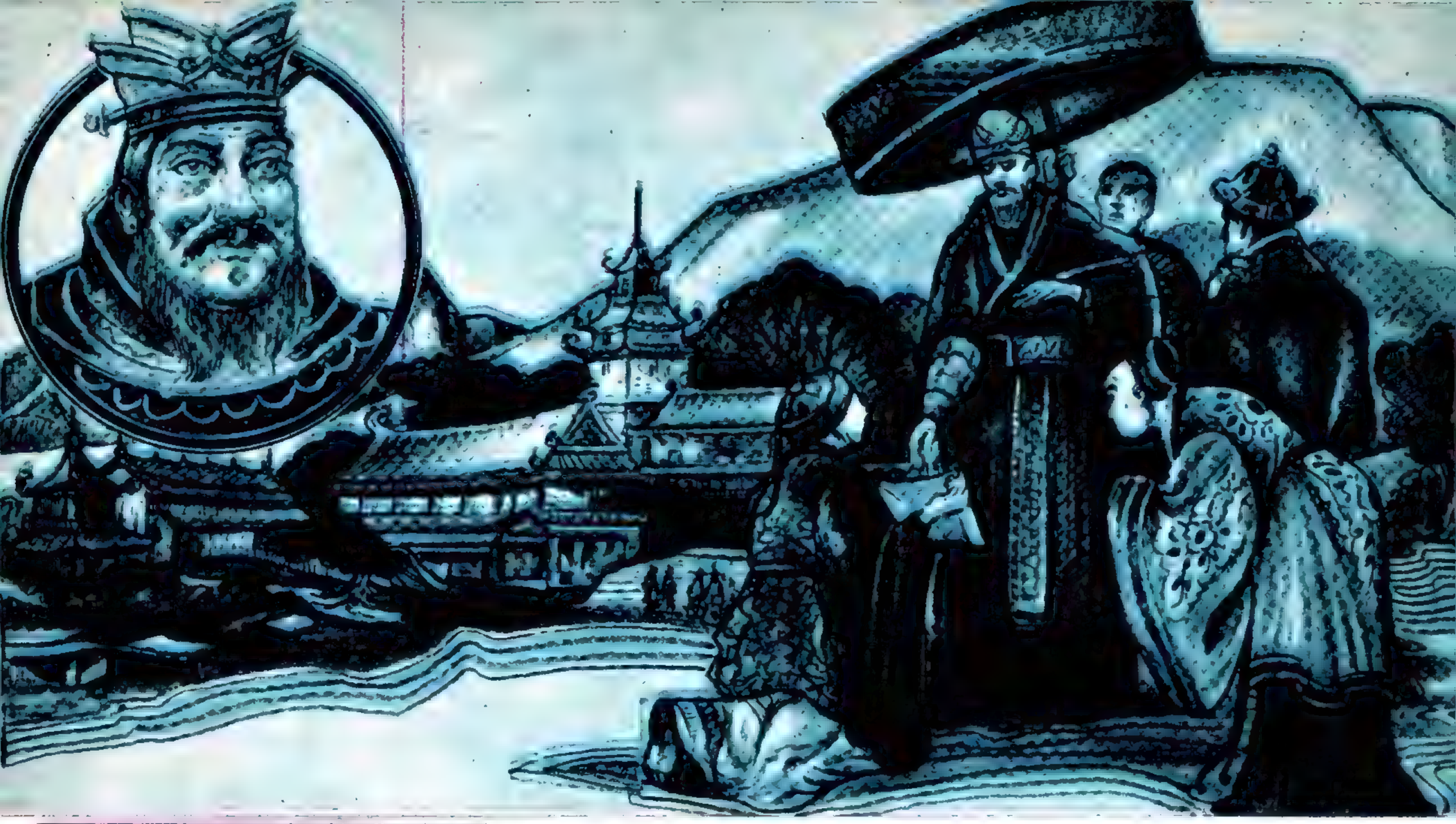

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

Konfuçyus gençlere dürüstlüğü öğretmek için bir okul açtı.

Konfuçyus Yüz Milyonların Saygısını Nasıl Kazandı

Günümüzden 2500 yıl kadar önce Çin'de, insanları iyiye, doğruya, şerefli yaşamaya yöneltmek için savaşan bir insan vardı. Bütün hayatı boyunca bir an bile durup dinlenmeden gayesi uğrunda çalışan bu üstün insan büyük Çin filozofu Konfuçyus'tu.

Konfuçyus, aslında fakir bir ailenin çocuğuydu. Kahraman bir asker olan babası, küçük Konfuçyus'u en iyi şekilde yetiştirmek için uğraşıyordu ama, ne yazık ki zavallı adam, oğlu daha üç yaşındayken öldü. Annesi de akıllı bir kadın olduğundan oğlunu okuttu, ona okumayazma ile birlikte insanlara karşı iyi olmayı da öğretti.

Konfuçyus, henüz 6 yaşındayken fedakârlığı, yardımseverliği, dürüstlüğü ile arkadaşları arasında örnek bir çocuk olmuştu. Yıllar geçtikçe yavaş yavaş kendinden önce yaşamış bilginlerin eserlerine merak sarmaya başladı. Fırsat buldukça bu eski kitapları bulup okuyor, üzerlerinde düşüncelere dalıyordu.

Konfuçyus, 19 yaşındayken evlendi. Devlet memuru olarak çalışıyordu. O sıralarda hayatının akışını değiştiren bir insanla karşılaştı. Beraber çalıştığı arkadaşlarından biri, dürüst çalıştığı için Konfuçyus'u kıskanmaya başlamıştı. Onu her yerde kötülüyor, işinde baltalamaya çalışıyordu. Sonunda Konfuçyus onunla başa çıkamayacağını anlayınca işinden ayrılmak zorunda kaldı. Kendisine yapılan bu haksızlığı düzeltmek için büyüklerinden anlayış istiyordu. Ama hiç kimse onu anlamak istemiyor, sözlerine aldırış etmiyordu.

Çok üzülen ve çaresiz kalan Konfuçyus bir okul açtı. Yeni yetişen gençlerin kendi çektiklerini çekmelerini istemiyordu. Her şeyden önce onlara dürüst olmayı öğretmek istedi. «Kendinize yapılmasını hoşlanmadığınız şeyi başkalarına da yapmayın» diyordu. Onlara kendini bilen her insan gibi iyi ahlâklı, dürüst, açık sözlü, mert olmayı aşılıyor, insanların nasıl idare edilmesi gerektiğinin yollarını öğretiyordu.

Annesinin ölümünün Konfuçyus üzerinde büyük etkisi oldu. Hayatta en çok sevdiği kimseyi kaybetmenin acısiyle, kendi başına bir köşeye çekilip 27 ay yas tuttu.

52 yaşına geldiği sırada Konfuçyus, kendi kendine, «İnsanları tanımak için dünyayı gezmek gerek» diyerek yollara düştü. Yıllarca şehir şehir dolaştı. Her gittiği yerde insanların büyük bir kısmının haset, kin, yalan, kötülük içinde birbirleriyle uğraştıklarını görerek sonsuz üzüntülere kapılıyor, onları doğru yola çevirememenin üzüntüsünü duyuyordu.

Memleketine geri döndüğü zaman aradan tam 13 yıl geçmişti. Doğduğu yerleri çok özlemişti. Şantung'a yerleşti. Ne var ki artık ömrünün son yıllarını yaşıyordu. Üç yıl sonra da öldü.

Konfuçyus, pek çok öğrenci yetiştirmiş, fikirlerini onlara aşılamış olmasına rağmen, hayatının sonlarına doğru unutulmaya yüz tutmuştu. Fakat öğrencileri, ölümünden sonra onun fikirlerini bir kitap halinde topladılar. Bu kitap zamanla Konfuçyus'a inananların kutsal kitabı oldu, Çin okullarında okutuldu. Böylece Konfuçyus'un ideali, gerçekleşmiş oldu.

DÜNYA

HARİKALARI

SÜLEYMANİYE CAMİSİ

Temeli atıldıktan sonra tam yedi yıl bekletilen bu büyük yapıt için Mimar Sinan «Kalfalık eserim,» der.

Memleketimizin dört bir köşesi, yabancıların hayran kaldığı çeşitli tarihî anıtlarla süslüdür. Bunlardan en önemlisi de hiç şüphe yoktur ki Süleymaniye Camisi'dir.

İstanbul'da, Beyazıt'la Şehzadebaşı arasında, Haliç'e bakan tepelerden birinin üzerinde yükselen bu dört minareli cami bir yeryüzü hârikasıdır. Mimarlık tarihimizin en büyük ustası Mimar Sinan tarafından bundan 412 yıl önce yapılmıştır.

Osmanlılar devrinde, başta bulunan padişahın kendi adını taşıyan bir cami yaptırması, babadan oğula geçen bir adetti. Kanunî Sultan Süleyman da bu geleneği bozmamış, devrinin ünlü mimarı Sinan'ı çağırıp ondan, adına yaraşır güzellikte bir cami yapmasını istemişti.

Süleymaniye Camisi'nin temeli 13 haziran 1550 günü büyük bir törenle atıldı. Sonra günleri aylar, ayları yıllar kovaladı. Fakat cami bir türlü bitmek bilmiyordu. Bir söylentiye göre, Mimar Sinan, caminin yapımını bile bile geciktiriyordu. Temel otursun, bina çabuk yıkılmasın, yıllar yılı ayakta durabilsin diye.. Bir başka söylentiye göre de Mimar Sinan'ın o kadar fazla işi vardı ki, Kanunî'nin adını taşıyacak camiyle gerektiği kadar ilgilenemiyordu.

Temel atıldıktan yedi yıl sonra, nihayet Kanunî Sultan Süleyman'ın da sabrı tükendi. Mimar Sinan'ı saraya çağırıp, sert bir dille, «Ya bu caminin anahtarını iki aya kadar teslim edersin, ya da bu gecikmeyi hayatınla ödersin.»

Bu emir üzerine Sinan bütün işlerini yüzüstü bıraktı. Caminin yapısına hız verdi. On binlerce işçi gece gündüz demeden çalışıyor, caminin anahtarını zamanında padişaha verebilmek için varlarını yoklarını ortaya koyuyorlardı.

Sinan sözünde durmuştu. Tam iki ay sonra Süleymaniye Camisi bitmişti.

Süleymaniye'nin açılış töreni temel atma töreninden çok daha parlak oldu. 1557 yılının 7 haziran günü Kanunî Sultan Süleyman, beraberinde devletin ileri gelenleri ve Mimar Sinan olduğu halde Süleymaniye Camisi'ne geldi. Bu muhteşem anıt, onu öylesine duygulandırmıştı ki, binlerce kişinin önünde, kendisine saygıyla uzatılan caminin anahtarını Koca Sinan'a vererek, «Bu cami senin eserindir. Camiyi açmak şerefi de senindir» derken, adı Avrupayı titreten büyük hükümdarın dudakları titriyordu.

Bugünkü paramızla yaklaşık olarak 600 milyon liraya çıkan Süleymaniye Camisi, gerçekten göz kamaştırıcı bir anıttır. Dünya mimarlık tarihinde özel bir yeri vardır. Beş küçük kubbesi, iki yarım kubbesi ve nihayet bunların üzerinde yükselen büyük ana kubbe, camiyi her gezeni hayran bırakır. Ak mermerden yapılan mihrapla, iki yanındaki altın şamdanların ise, dünyada bir eşi, benzeri yoktur. Caminin içindeki, çoğu çiçek resimleriyle süslü camlar, devrin cam işleri ustası Sarhoş İbrahim'in, yazılardan çoğu da Hattat Karahisarî'nin eseridir.

Türkiye'nin her yerinde 334 irili ufaklı eseri yükselen Mimar Sinan, İstanbul'daki Şehzade Camisi'ni «Çıraklık», Süleymaniye'yi «Kalfalık», Edirne'deki Selimiye Camiisi'ni de «Ustalık» devri eseri olarak gösterir. Fakat herhalde bunlardan en çok Süleymaniye Camisi'ni beğenmiş olacak ki, 29 mayıs 1490 günü dünyaya gelen Koca Sinan, 1588 yılının 9 nisanında, 98 yaşında hayata gözlerini kapamadan önce, yakınlarına kendisini Süleymaniye Camisi'nin arkasındaki türbeye gömmelerini vasiyet etmiştir. Koca Sinan bugün Süleymaniye Camisi'nin hemen arkasındaki küçük türbesinde yatmakta, yarattığı eseri, gururla seyretmektedir.

Er-Sev.

bu hafta Doğan Kardeşler

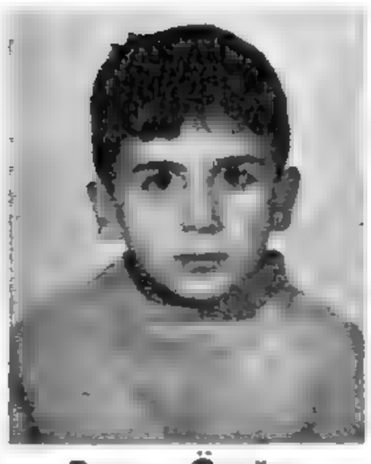

Recep Özoğuz
İstanbul 4.1.61

★Teoman Gülsever
Diyarbakır 3.1.63

Zafer Şenkal
İzmir 2.1.61

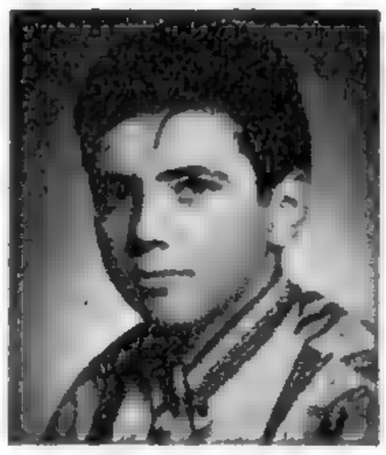

★Murat Yolaç
Ankara 1.1.56

Bülent Tüfekçioğlu
Gebze 4.1.62

Zülâl Mengü
İstanbul 1.1.58

Cihan Demircan
İstanbul 29.12.56

★Samiye Arsoy
Edremit 1.1.59

Sevtap Sen
İstanbul 2.1.56

Özcan Taras
Hereke 3.1.58

Ahmet Besen
İstanbul 3.1.60

★Sezai Atmaca
Erzurum 30.12.55

Tamer Öztürk
Gölcük 30.12.62

Kaya Ercan
İstanbul 30.12.59

★Meral Akpınar
Sivas 29.12.62

Mücahit Çaycık
Londra 31.12.60

Şengül Yener
Adapazarı 30.12.58

İsmail Güleç
Trabzon 30.12.59

Yasemin Tümer
İstanbul 29.12.55

Aydoğan Telsiz
Gölcük 29.12.59

★Ayşegül Ergün
Antalya 1.1.56

Eyüp Özveren
Ankara 2.1.59

Hüseyin Çebi
Ankara 4.1.58

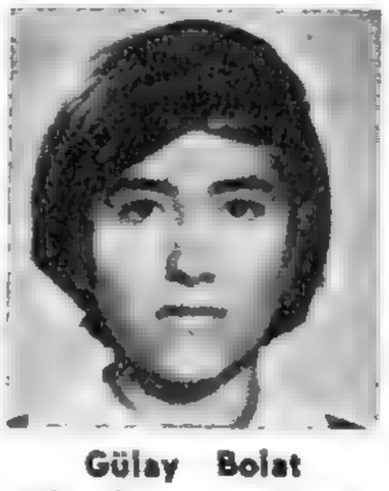

Gülay Bolat
Eskişehir 3.1.54

Esen Öztengiz
İstanbul 1.1.57

★Neslihan Aksel
Adapazarı 4.1.59

Agâh Yıldıray
Yozgat 1.1.56

Ümit Hatay
Polatlı 1.1.57

★Sevgi Saygı
İzmir 3.1.57

Esin Aytaçoğlu
Malatya 2.1.57

Dilek Ulusu
İstanbul 1.1.59

Hulûsi Yıldırım
Nizip 4.1.57

(Devamı 30. sayfada)

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

HIZLI BİR RÜZGÂRIN YARDIMI İLE ONTARİO'NUN KUZEYİNDEKİ KANALA SÜRÜKLENDİK. TİVA'DAKİLER BİZİM HIZIMIZA AYAK UYDURAMIYORLARDI.

22

BİR DAKİKA DUR KEVİN! BİZİM TEKNE SENİNKİNDEN ÇOK ESKİ!

DUR SİZİ YEDEĞE ALALIM DA MOTORA BİR BAKALIM!

SONRA SABAH ÇIKAN ESİNTİ DİNDİ...

İŞTE AVUCUMUZUN İÇİNDESİN.. HADİ, KAÇ DA GÖRELİM!

MOTORUN İŞİ TAMAM!

DAHA BÜYÜK BİR DERDİMİZ VAR SEVGİLİM. DAVE, HASTA.. HEMDE ÇOK! APANDİSİT KRİZİNE BENZİYOR!

YAPMA!

EN YAKIN HASTANE GORE BAY'DE DIR KEVİN... ALTI SAAT UZAKTA! ŞANSIMIZ YARDIM EDERSE GECE YARISI ORAYA VARIRIZ TİVAYLA!

DURUN, DAVE'İ GETİREYİM...

4-13

İKİMİZDE GİTMELİYİZ... FAKAT HEATHER'I DENİZİN ORTASINDA BIRAKMAYI İÇİM GÖTÜRMÜYOR. EV, ATELYE, HERŞEY O BİZİM İÇİN....

BABA...

ERİK BİZE BİR SÜRPRİZ HAZIRLAMIŞTI.

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

BU SU CAMBAZININ ADI "TIRMANAN BALIK" TIR. GERÇİ TAM ANLAMIYLA TIRMANMAYI BECEREMEZ AMA ARASIRA BACAKLARINI İNSANLAR GİBİ KULLANIR.

Minifare ile

MİNİFARE İLE OĞLU MİNİK, CIVCIK SERÇE'Yİ BİR ŞALGAMIN İÇİNE KADATIP AĞAÇ KAVUĞUNA

KARGALAR İŞİ ANLADILAR SANIRIM ŞİMDİ NE YAPACAKSINIZ ÇOCUKLAR...?

BİLMEM Kİ!

ÇABUK GİDİP SERÇEYİ KOVUKTAN ÇIKARALIM!..

BAŞKA BİR YERE SAKLARIZ... YAPACAK BAŞKA ÇAREMİZ YOK...

SEN SAKIN SÖYLEME E Mİ..

SERÜVEN SONA ERDİ SANIYORDUM, YİNE BAŞLADI...

YAVAŞ... YAVAŞ!

EYVAH, BİR ADAM GELİYOR! KAÇALIM!

AYY!

AY!

POF

ANNE!

AY!..

?

AMAN, NE ENFES BİR ŞALGAM! YİYELİM!

TAM DA BENİM AĞZIMA LAYIK!

MIAM

HEEY!

Karakargalar

SAKLAMIŞLARDI...

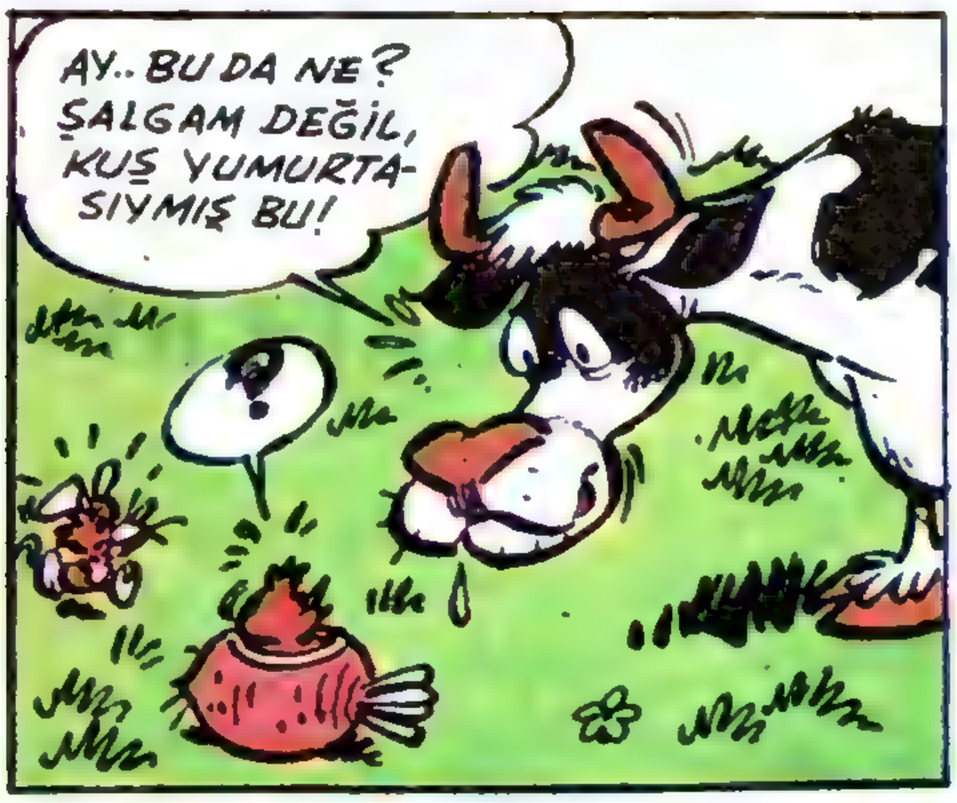

—ARKASI VAR—

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

KARDEŞLERDEN YENİ YIL ŞİİRLERİ

YENİ YIL

İşte saat 12'yi vuruyor
Eski yıl giderken
Yeni yıl da geliyor
Bütün evlerde şenlik var
Eğlence var
Paket paket hediyeler
Çocuklara geliyor
Coşalım eğlenelim
Hepimize kutlu olsun
Yeni yıl.

GÜLÜMSER GÜNGÖR
(Çağlayan İlkokulu 4. sınıf öğrencisi - İSTANBUL)

YILBAŞI

Bugün yılbaşı
Şenletir her tarafı
Bu şenlikler
Yılbaşı olduğunu bildirirler.
Yılbaşı müjdesi,
Bayramların en güzeli
Yılbaşı şenliği
Şenliklerin en güzeli
Bir şenliktir
Herkesi sevindirir.
Yenisi gelir, eskisi gider,
Bu bayramı herkes sever
Yılbaşı hediyelerle doludur,
Herkesi coşturur.

SELİM PINARER - İSTANBUL

YENİ YIL

Başladım ilk okula
Çalıştım nice nice
Kavuştum yeni yıla
Eski yıl sona erdi
Bana iyi ders verdi
Doğru yolu gösterdi
Ona uğurlar ola.
Öğretmenim son günü
Dedi unutma dünü
Tutarım öğüdünü
Kavuştum yeni yıla.

AYŞEN GEZERKAYA
(Hürriyet İlkokulu 5. sınıf öğrencisi İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

NOUHERAOUD KOUİDER: B.P. 2 - Tamanrasset, Haggar - ALGERİE/CEZAYİR. **(Türkiye'den pul ve kartpostal değişmek için mektup arkadaşı arıyor. Fransızca biliyor.)**

ORHAN AYBARS: Şemsi Mah. Hatuniye So. Feza Apt. No. 5, D. 2 - KONYA. **(15 yaşında. Pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyor. Spor ve müzikle ilgileniyor.)**

BENAİSSA ABDÜLKADİR: 12, Rue des Fréres Missouri, Chaupot Oran - ALGERİE/CEZAYİR. **(Müzik, sinema ve seyahatten hoşlanıyor. Fransızca biliyor.)**

HASAN GÜNÇIKIŞ: Ankara Asfaltı, Mavi Evler Orbay Cad. No. 19, Küçükyalı - Maltepe - İSTANBUL. **(15 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

ISABELLE MORTEL - LAURENT: Le Bayard de Bouvesse, 30, Montalieu - FRANCE/FRANSA. **(Türkiye'den, 10-13 yaş arasında, pul ve kartpostal değişmek için, mektup arkadaşı arıyor.)**

ANNEM

Güler yüzlü bir melek
Bana vermiş çok emek
Kolay mıdır annenin
Emeğini ödemek.

Biraz üzüntülü görsem
Koşup giderim yanına
İçten bir sevgi ile
Sarılırım boynuna.

Canım annem, melek
annem
Derim hemen ben ona
Biliyorum bu dediklerimin
Annem için hepsi az.

Anneme olan sevgimi
Hiçbir kalem yazamaz.

CEMAL MODACI - İSTANBUL

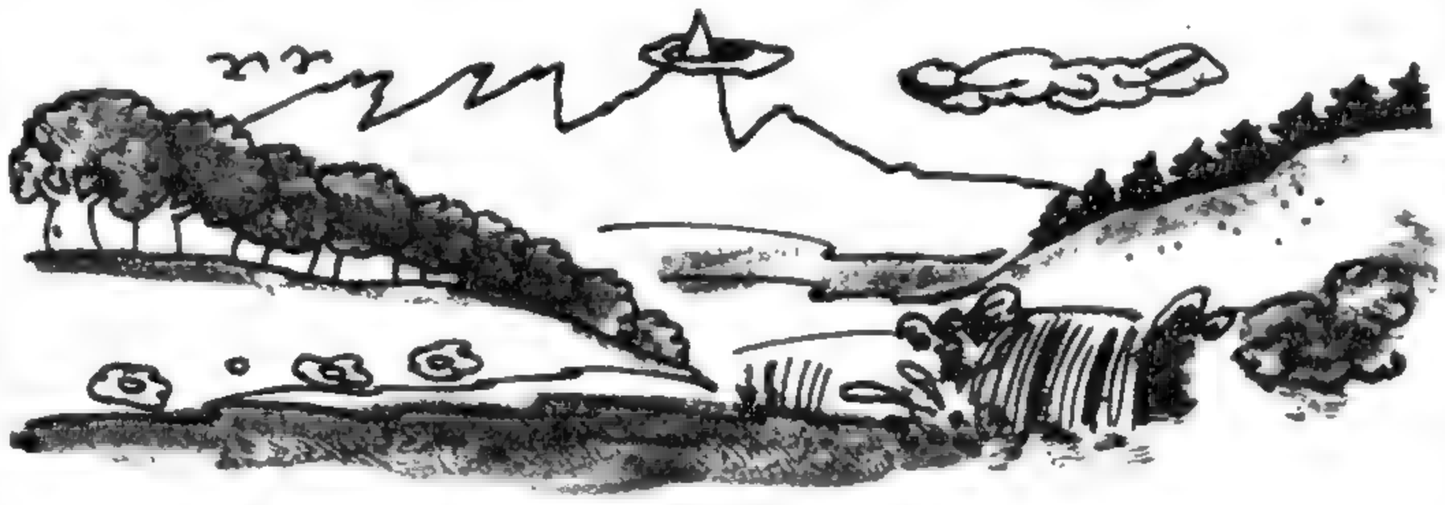

VATANIM

Çiçekleri mis gibi kokar,
Bülbülleri dallarda öter.
Dağları, ovaları gözümde tüter,
Dünyanın en güzel yeri, benim vatanım.
İnsanları fedakârdır, kardeş gibi geçinir,
Suları buz gibidir, kana kana içilir.
Yiğitleri bir bakışta seçilir,
Dünyanın en güzel yeri, benim vatanım.
Toprakları şehitlerle dolmuştur,
Fabrikalar, devrimler çalışmakla olmuştur.
Bu yurt bize atalardan kalmıştır,
Dünyanın en güzel yeri, benim vatanım.

SERACETTİN KAYAOĞLU
(Kilimli Lisesi 3. sınıf öğrencisi - ZONGULDAK)

TÜRK ÇOCUĞU

Asker doğar anadan
Her Atatürk çocuğu
Dağ gibi dimdik başı
Küçük de olsa yaşı
Bugün bilir savaşı
Korkmaz Türk çocuğu
Anlar dostu düşmanı
Yurdu için döker kanını
Mert yürekli kahraman
Korkmaz Türk çocuğu.

OSMAN OTAN
(Yozgat Merkez Ortaokulu 3. sınıf öğrencisi)

KEDİM

Kedimin adı Cem'dir,
Kendisi çok güzeldir.
Bir gün gittim gezmeğe
Bıraktım onu evde.
Dönüşte baktım kedim,
Kapıda duruyordu
Ellerimi yaladı,
Göğsüme de yaslandı.

FERİT BADİOĞLU
(Yusuf Rıza İlkokulu öğrencisi - İZMİR)

ANNECİĞİM

Ninnilerle uykumu süsleyen
Ağlayarak başucumda bekleyen
Değerli vefakâr bir meleksin sen
İçimdeki sevgiyi anlatabilsem
Güzeller güzeli biricik annem
Üzülmeni hiç bir zaman istemem
Ne yapsam hakkını ödeyemem
Arzularını yapabilirsem
Lâyık bir evlât olabilir miyim ben?

NADİ GÜNAL
(1. Mimar Kemal İlkokulu 4. sınıf öğrencisi - ANKARA)

Gün Eğlence Bilgi Bilmece

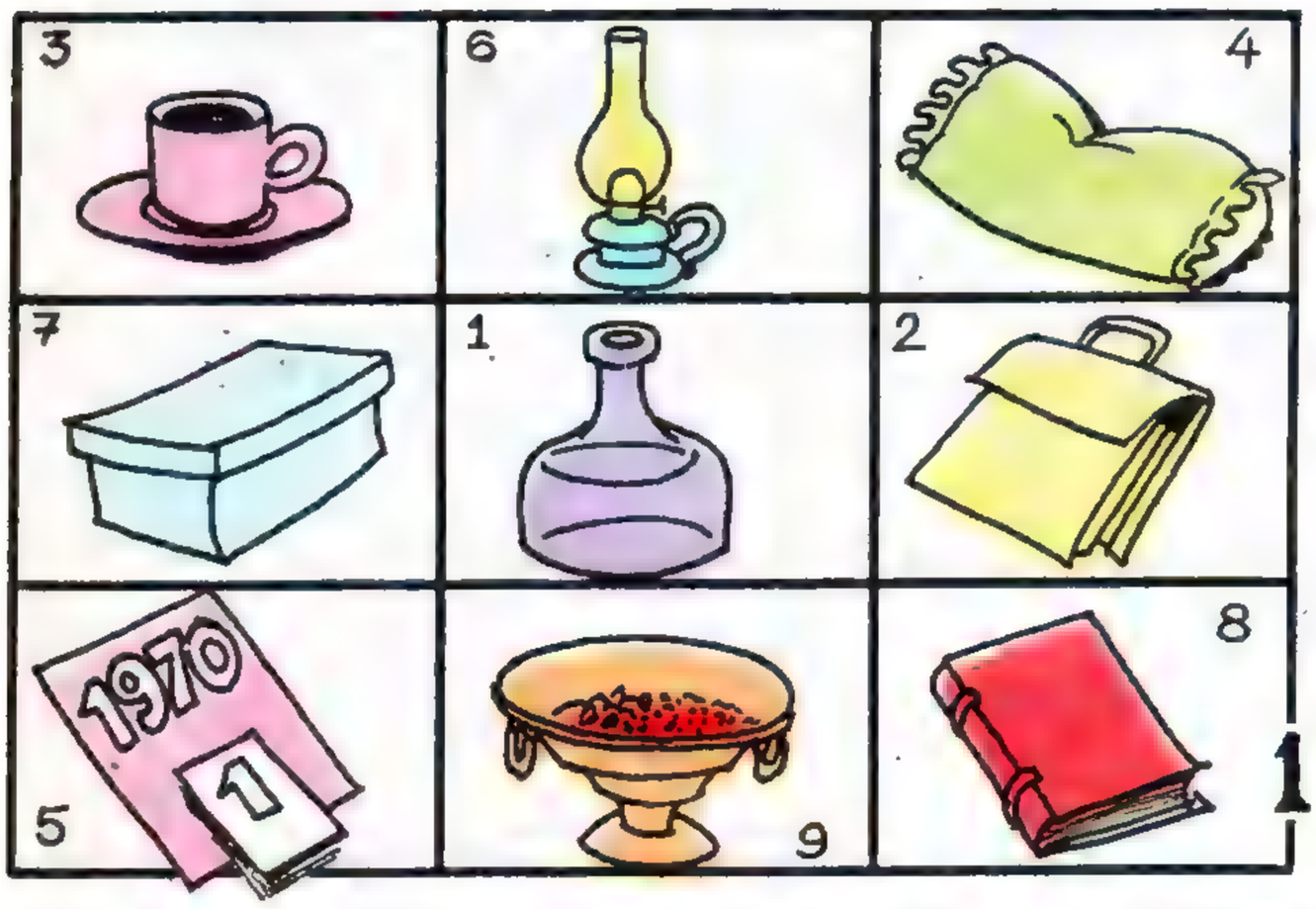

HER RESMİN İSMİNİ NUMARALARINA GÖRE VE OK İŞARETİNDEN BAŞLIYARAK SAĞDAKİ DAİRELERE YERLEŞTİRİNİZ.

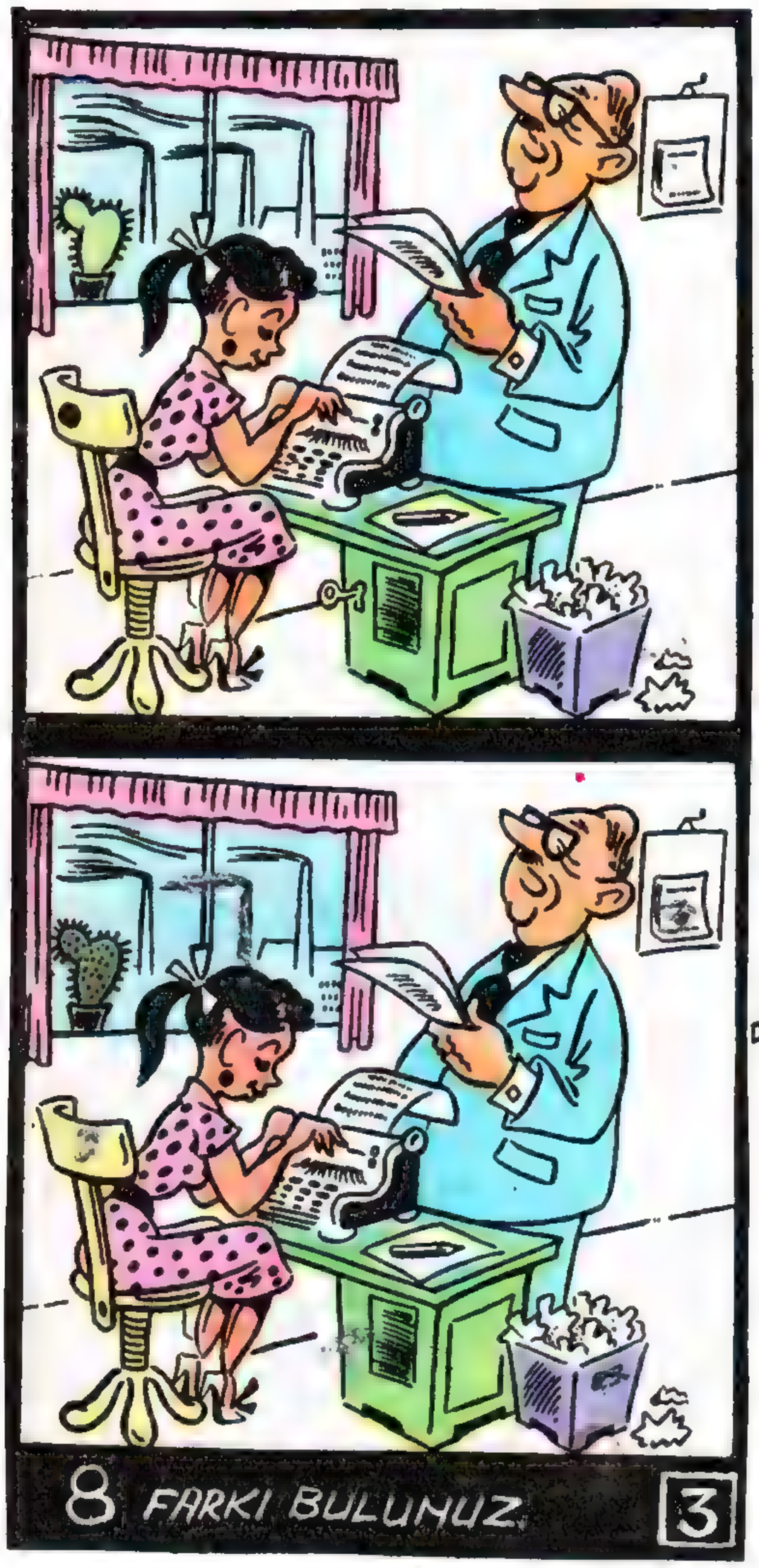

8 FARKI BULUNUZ. 3

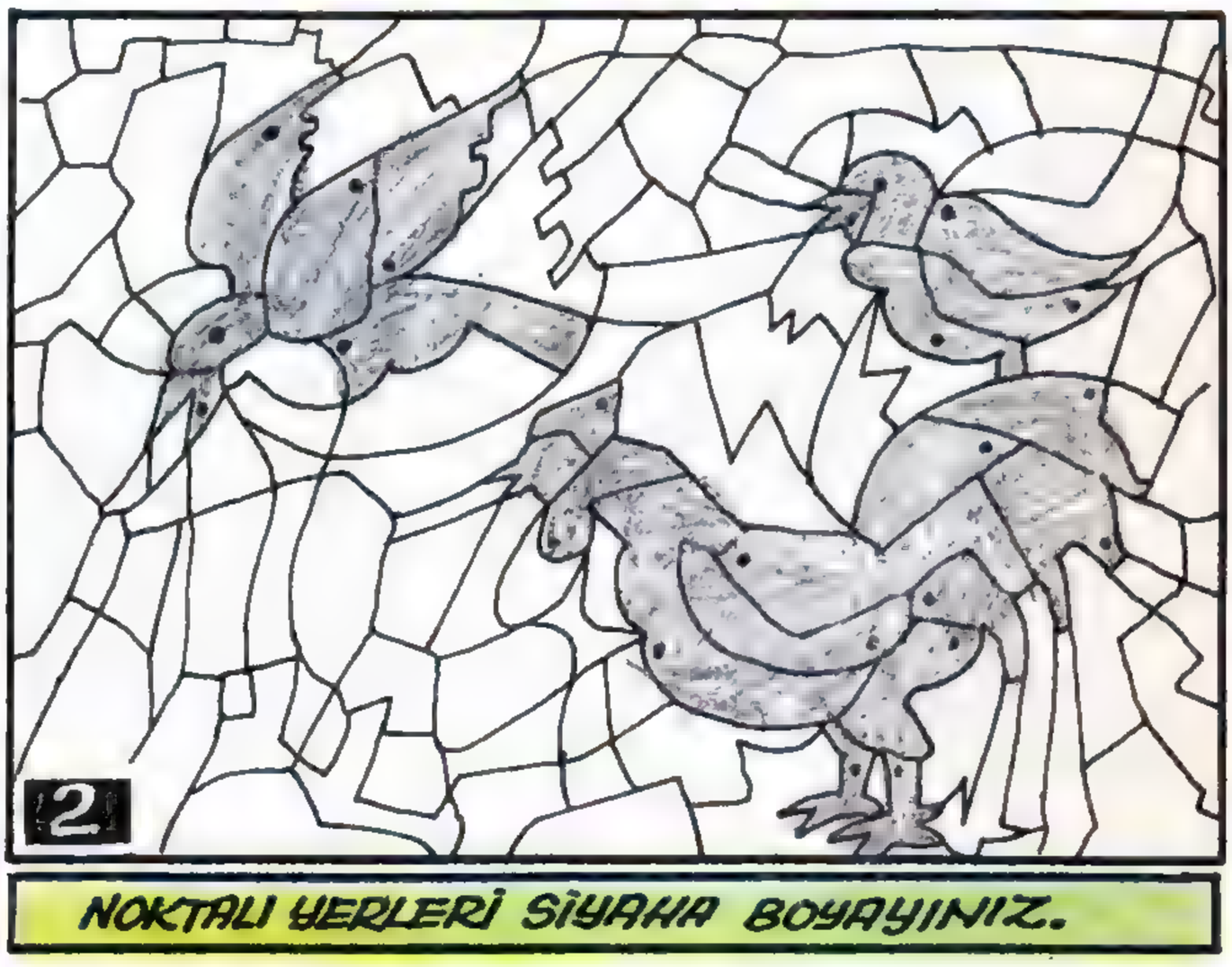

2

NOKTALI YERLERİ SİYAHA BOYAYINIZ.

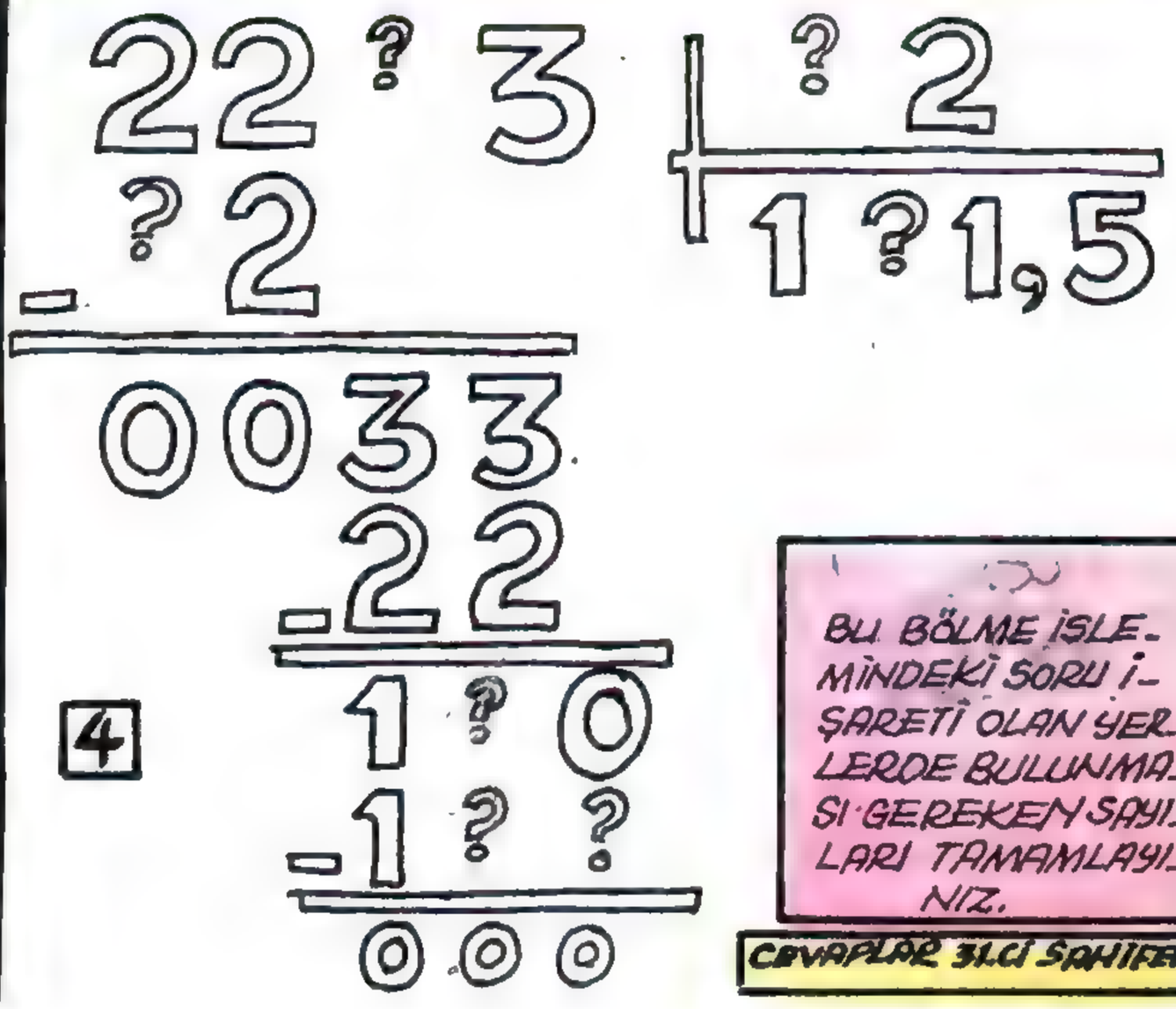

4

BU BÖLME İŞLEMİNDEKİ SORU İŞARETİ OLAN YERLERDE BULUNMASI GEREKEN SAYILARI TAMAMLAYINIZ.

CEVAPLAR 31.Cİ SAYFADA

SOĞUK ALMIŞ BİR MASAL

ÖKSÜRÜK CİNİ

Öksürük cininin Kuzey Kutbu'ndaki üç aylık dinlenme tatili artık sona ermişti. Şimdi yeniden güçlenmiş olarak gene Bahçeli Sokak'taki büyük apartmana dönüyordu. Yaz olsun, kış olsun, bahar olsun, bu evde yapacak bir hayli iş bulurdu. Çünkü bu apartmandaki çocuklar, söz dinlememekte birinciydiler, bu da öksürük cininin tam istediği şeydi.

İlkbaharda güneş birazcık ortalığı ısıtsa, küçük Ali hemen ayakkaplarını çıkarır, bahçede yalınayak dolaşmaya başlar. Öksürük cini de bunu bekler işte. Hemen torbasından bir şişe çıkarır, şişedeki öksürük mikroplarından Ali'nin boğazına serpiştirir. Ali onu göremez tabii, çünkü öksürük cini insanların görebileceği bir yaratık değildir. Hiç görünmeden yapar işini. Kısa bir süre sonra Ali'nin boğazı gıcıklanmaya başlar, öksürüğe yakalanır.

Öksürük cini küçük Ayşe'yi çok sever. Küçük Ayşe oynarken deli gibi koşar çünkü, iyice terler, sonra çok sıcak oldu diye yün hırkasını çıkarır, serinlemek için esintili bir yerde oturur. Böylece de öksürükten hiç kurtulamaz. Geceleri boğulacak gibi mosmor kesilmesi de bu yüzdendir.

Mehmet, Elif, Can, Deniz, her kış öksürüğe tutulurlar. Paltolarını, yün başlıklarını, yün atkılarını hiç sevmez, çıkarır fırlatırlar çünkü. Öksürük cininin aradığı çocuklar da tam bunlardır işte. Saçacağı mikroplar için son derece elverişlidir.

Bugün gene hava çok kötüydü. Azgın bir rüzgâr esiyor, arada bir yağmur çiseliyordu. Öksürük cini, okula gitmekte olan Mehmet, Elif, Can ile Deniz'i gözetlemeye başladı. Ama umudu boşa çıkmıştı, ne olmuştu bu çocuklara böyle?

Hepsi de yün başlıklarını, atkılarını takmışlardı. Üstelik paltolarının yakalarını da kaldırmışlardı. Elif:

«Böyle sıkı giyinince sıcaktan patlıyorum ama, bu havada başka çare de yok. Öksürüğe yakalanmak bunları giymekten çok daha saçma bir şey,» diyordu. Can ise:

«Son öksürüğe yakalanışım, tam büyük sirkin gelişine rasladı. Sizler hep sirke giderken ben yatakta beklemek zorunda kaldım. Bir daha aynı şeyin başıma gelmesine hiç de niyetim yok,» dedi.

Öksürük cini öfkeden kudurdu. Tek umudu, çocukların bu usluluğunun çok sürmemesiydi. Öğleden sonra çocuk bahçesine giderek küçük Ayşe'yi gözlemeye başladı. Ayşe gene deli gibi koşup duruyordu. Öksürük cini buna sevindi. Tam o sırada Ayşe, yanındaki küçük arkadaşına:

«Aman çok terledim, biraz mantomu çıkaracağım. Gel birkaç dakika için bizim eve gidelim, dinlenelim. Burada mantomu çıkarırsam soğuk alırım sonra,» dedi.

Öksürük cini öfkesinden ağlamaya başladı. Artık buralarda barınamayacaktı. Saçtığı mikroplar hiç kimseye dokunmuyordu artık. Bütün çocuklar uslanmış, akıllanmıştı. «Çocukların böyle uslu olmadığı başka bir yer bulayım kendime,» diye homurdandı kendi kendine, uzaklaştı gitti. Aradığı yeri buldu mu dersiniz? Aman sakının, sizin sokağa yerleşmesin!

K A R İ K A T Ü R

— *Annenin kırkayak olduğunu hiç bilmiyordum...*

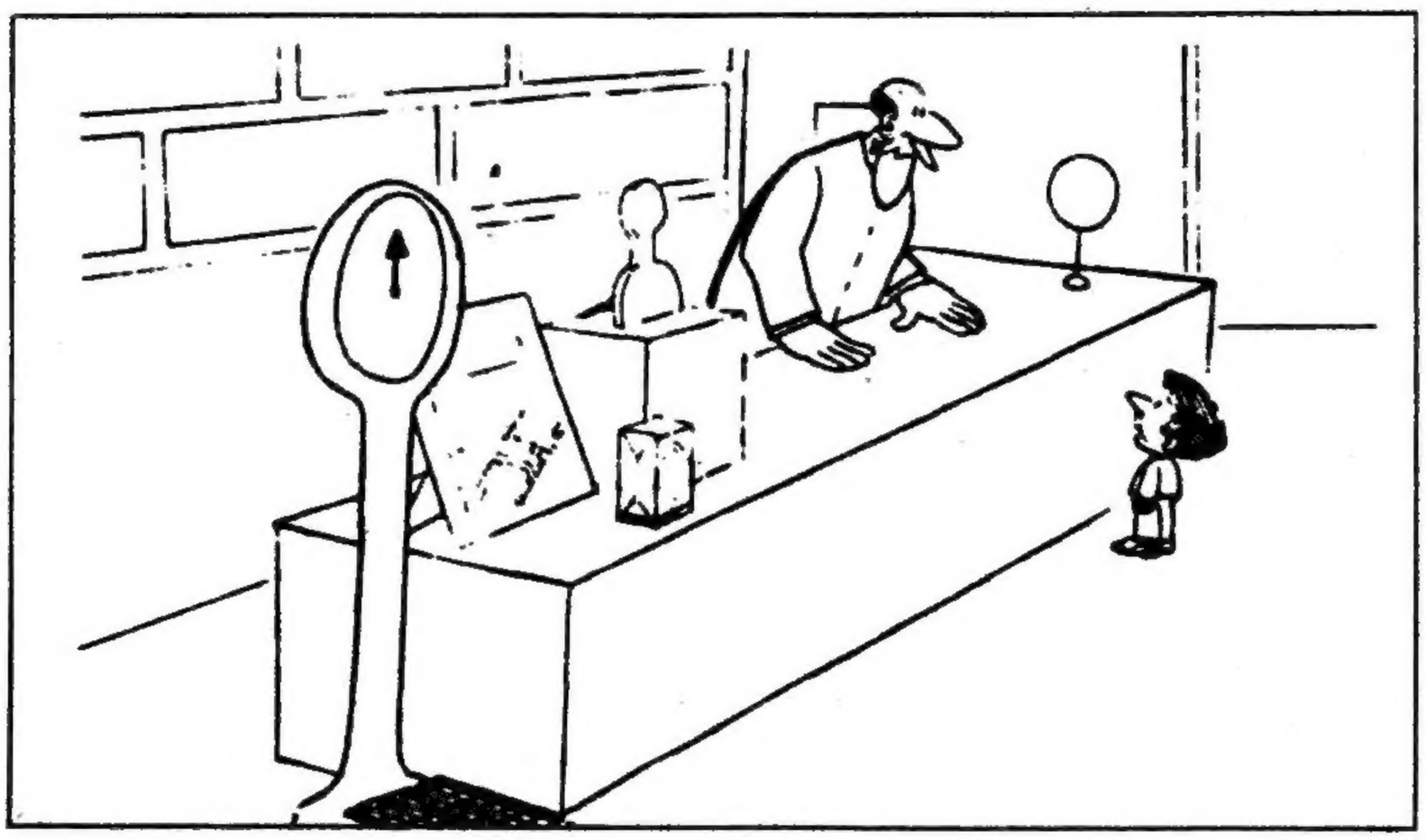

— *En güzel vazosu kırılmış bir annenin sinirlerini yatıştıracak hapınız var mı?*

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Baştarafı 22. sayfada)

Nilüfer Budanaz (İstanbul 2.1.58) — ★Can Dörter (İstanbul 2.1.60) — Teoman Oğuz (Rize 3.1.61) — Atillâ Dündar (Bursa 1.1.60) — ★Faruk Dural (Ankara 30.12.59) — Ali Çelik (Konya 1.1.54) — Avni Sözen (İstanbul 1.1.55) — Albert Habib (İstanbul 3.1.57) — Gül Timurtaş (Kilis 2.1.59).

OYUN, EĞLENCE BİLGİ, BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) 1 — SÜRAHİ. 2 — ÇANTA. 3 — FİNCAN. 4 — YASTIK. 5 — TAKVİM. 6 — LAMBA. 7 — KUTU. 8 — MANGAL.

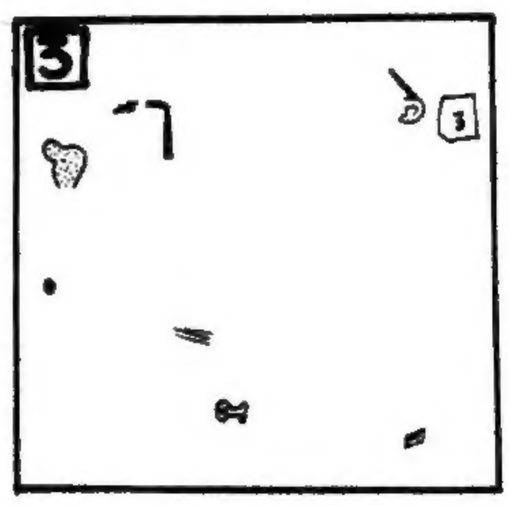

(4)
$$\begin{array}{r|l} 2233 & 22 \\ \hline -22 & 101{,}5 \\ \hline 0033 & \\ -22 & \\ \hline 110 & \\ -110 & \\ \hline 000 & \end{array}$$

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
29 Aralık 1969
Sayı: 36 **Sıra No. 728**
Yıl : 24 **Cilt : 2**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Baylilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ★** Altı aylık: **20 TL. ★** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ★** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ★** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ★** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

SİZİN DE BAŞUCUNUZDA BİR KUMBARANIZ VAR MI?

Harçlıklarınızdan biriktireceğiniz paralar sizlere şimdiden güzel gelecekler hazırlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 319

(MORAN - 2444) — 47

TURİST AMCA